

Bruksela, 29 listopada 2022 r.
(OR. en)

15390/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0391(COD)

PI 169
COMPET 967
MI 883
IND 519
IA 207
CODEC 1863

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	28 listopada 2022 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 666 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 w sprawie wzorów wspólnotowych i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2246/2002

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 666 final.

Załącznik: COM(2022) 666 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 28.11.2022 r.
COM(2022) 666 final

2022/0391 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 w sprawie wzorów wspólnotowych
i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2246/2002**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2022) 422 final} - {SWD(2022) 367 final} - {SWD(2022) 368 final} -
{SWD(2022) 369 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

Prawa ze wzorów przemysłowych chronią postać produktu. Wzór przemysłowy jest tym, co czyni produkt atrakcyjnym. Atrakcyjny wygląd jest jednym z głównych czynników, które wpływają na decyzję konsumentów w sprawie wyboru danego produktu. Odpowiednio zaprojektowane produkty zapewniają producentom istotną przewagę konkurencyjną. Aby wspierać innowacyjność i tworzenie nowych wzorów produktów w erze cyfrowej, w coraz większym stopniu potrzebna jest dostępna, dostosowana do przyszłych wyzwań, skuteczna i spójna ochrona prawna praw ze wzorów.

System ochrony wzorów przemysłowych w Europie ma ponad dwadzieścia lat. Ustawodawstwa państw członkowskich dotyczące wzorów przemysłowych zostały częściowo dostosowane dyrektywą 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. („dyrektywa”).

Rozporządzeniem Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. („rozporządzenie”) ustanowiono system ochrony jednolitych praw o takim samym skutku w całej UE, niezależny od krajowych systemów ochrony wzorów, w postaci zarejestrowanego wzoru wspólnotowego („ZWW”) oraz niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego. Rozporządzenie to zostało zmienione tylko raz, w 2006 r., by nadać skuteczność przystąpieniu UE do haskiego systemu rejestracji międzynarodowej.

Ponadto nadal istnieje przejściowy system prawny dotyczący ochrony wzorów w odniesieniu do części zamiennych. Z uwagi na to, że nie można było osiągnąć porozumienia w tej kwestii, w dyrektywie zawarto rozwiązanie typu „zamrożenie plus” (ang. „freeze plus”), które umożliwia państwom członkowskim utrzymanie swoich przepisów w zakresie tego, czy części zamienne powinny być objęte ochroną do czasu przyjęcia zmian dyrektywy na wniosek Komisji. Z tego powodu w rozporządzeniu (WE) nr 6/2002 wyłącza się części zamienne z zakresu ochrony wzorów wspólnotowych do czasu podjęcia przez Radę decyzji w sprawie polityki w tej kwestii na podstawie wniosku Komisji.

Przedstawiony przez Komisję w 2004 r. wniosek¹ mający na celu ujednolicenie ochrony wzorów w odniesieniu do widocznych części zamiennych poprzez wprowadzenie do dyrektywy „klauzuli naprawy” (zawartej już w rozporządzeniu) nie uzyskał wystarczającego poparcia w Radzie, pomimo ogromnego poparcia Parlamentu Europejskiego², i został wycofany w 2014 r.

Zgodnie z Programem lepszego stanowienia prawa³, przyjętym przez Komisję w celu dokonywania regularnych przeglądów polityk UE, w 2014 r. Komisja rozpoczęła ocenę

¹ Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 98/71/WE w sprawie prawnej ochrony wzorów, COM(2004) 582 (final).

² Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 98/71/WE w sprawie prawnej ochrony wzorów (COM(2004) 0582 - C6-0119/2004 - 2004/0203(COD)).

³ Komunikat Komisji: Program UE – Lepsze wyniki dzięki lepszemu stanowieniu prawa, COM(2015) 215, Komisja Europejska, 19 maja 2015 r., s. 4.

funkcjonowania systemów ochrony wzorów w UE, obejmującą kompleksową ocenę ekonomiczną i prawną popartą szeregiem badań. 11 listopada 2020 r. Rada Unii Europejskiej przyjęła konkluzje w sprawie polityki w zakresie własności intelektualnej i zmiany systemu wzorów przemysłowych w UE⁴. Rada wezwała Komisję do przedstawienia wniosków dotyczących zmiany unijnych przepisów dotyczących wzorów, mających na celu modernizację systemów ochrony wzorów i zwiększenie atrakcyjności ochrony wzorów dla poszczególnych twórców i przedsiębiorstw, zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP).

W oparciu o końcowe wyniki oceny⁵ w komunikacie z 25 listopada 2020 r. zatytułowanym „Pełne wykorzystanie potencjału innowacyjnego UE – Plan działania w zakresie własności intelektualnej wspierający odbudowę i odporność UE”⁶ Komisja zapowiedziała, że dokona przeglądu unijnego prawodawstwa dotyczącego ochrony wzorów w następstwie udanej reformy unijnego prawodawstwa dotyczącego znaków towarowych. 25 czerwca 2021 r. Rada przyjęła kolejne konkluzje w sprawie polityki w zakresie własności intelektualnej⁷, wzywając Komisję do priorytetowego potraktowania kwestii jak najszybszego przedstawienia wniosku w sprawie zmiany i modernizacji przepisów dotyczących wzorów przemysłowych. Ponadto w swojej opinii wspierającej w sprawie planu działania dotyczącego własności intelektualnej Parlament Europejski podkreślił potrzebę zmiany systemu ochrony wzorów, ponieważ został on ustanowiony 20 lat temu⁸.

Głównym wspólnym celem tej inicjatywy oraz równoległego wniosku dotyczącego przekształcenia dyrektywy, rozpatrywanych łącznie jako pakiet w ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT), jest propagowanie doskonałości, innowacji i konkurencyjności w dziedzinie wzorów w UE. Cel ten ma zostać osiągnięty poprzez zapewnienie funkcjonalności całego systemu ochrony wzorów w erze cyfrowej i jego znacznie większej dostępności i skuteczności w odniesieniu do poszczególnych twórców, MŚP i sektorów intensywnie korzystających z wzorów pod względem niższych kosztów i złożoności, większej szybkości, przewidywalności i pewności prawa.

W szczególności niniejsza inicjatywa dotycząca zmiany rozporządzenia uwzględnia następujące cele:

- modernizację i poprawę istniejących przepisów dzięki zmianie przestarzałych przepisów, zwiększeniu pewności prawa oraz doprecyzowaniu praw pod względem zakresu i ograniczeń;
- poprawę dostępności, skuteczności i przystępności cenowej ochrony ZWW dzięki uproszczeniu i usprawnieniu procedur oraz dostosowaniu i optymalizacji poziomu i struktury należnych opłat.

• **Spójność z obowiązującymi przepisami prawnymi w tej dziedzinie**

Niniejszy wniosek ma na celu zmianę rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002. Wraz z równoległym wnioskiem dotyczącym przekształcenia dyrektywy 98/71/WE niniejszy

⁴ Dokument Rady 2020/C 379 I/01.

⁵ SWD(2020) 264 final.

⁶ COM(2020) 760 final.

⁷ Dokument Rady 2021/C 247/02.

⁸ Sprawozdanie na temat planu działania w zakresie własności intelektualnej mającego na celu wspieranie odbudowy i odporności UE, przyjęte przez Komisję Prawną 30 września 2021 r. (A9-0284/2021), pkt 32.

wniosek tworzy spójny pakiet w ramach realizacji planu działania w zakresie własności intelektualnej oraz w celu modernizacji i dalszego dostosowania obowiązujących unijnych przepisów dotyczących ochrony wzorów.

Niniejszy wniosek jest również spójny z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej. Tak jest na przykład w przypadku zakresu praw ze wzoru, który, podobnie jak zakres znaków towarowych Unii Europejskiej, jest rozszerzony na towary podrobione w tranzycie i inne sytuacje celne. Odnosi się to również do niektórych przepisów dotyczących procedur, które obecnie stanowią jedynie część systemu znaków towarowych Unii Europejskiej i które proponuje się włączyć do zmiany rozporządzenia (WE) nr 6/2002, takich jak przepisy dotyczące kontynuacji postępowania lub uchylecia decyzji (zob. również poniżej część dotycząca dostosowania do postępowania w sprawie znaków towarowych UE). Ponadto, w celu zachowania spójności, proponuje się przyznanie Komisji tych samych uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych i wykonawczych, co w rozporządzeniu (UE) 2017/1001.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Z uwagi na fakt, że w niniejszym wniosku planuje się przekształcenie przejściowej klauzuli naprawy, obecnie zawartej w art. 110 rozporządzenia (WE) nr 6/2002, w przepis stały, który znajdzie się w proponowanym nowym art. 20a tego rozporządzenia, zgodnie z włączeniem klauzuli naprawy do dyrektywy, wniosek jest spójny z rozporządzeniem (UE) 461/2010 (rozporządzenie w sprawie wyłączeń grupowych w sektorze motoryzacyjnym lub „RWGSM”) i stanowi jego uzupełnienie w dziedzinie polityki antymonopolowej.

Wniosek w sprawie utrzymania klauzuli naprawy w rozporządzeniu (WE) nr 6/2002 jest również spójny z działaniami podejmowanymi w ramach inicjatywy dotyczącej zrównoważonych produktów, której celem jest propagowanie napraw i gospodarki o obiegu zamkniętym, oraz stanowi ich uzupełnienie.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą wniosku jest art. 118 ust. 1 TFUE, w którym Parlament Europejski i Radę upoważnia się do ustanowienia środków dotyczących tworzenia europejskich praw własności intelektualnej w całej UE, w tym do utworzenia scentralizowanych na poziomie Unii systemów zezwoleń, koordynacji i nadzoru.

Jest to zmiana w stosunku do podstawy prawnej zastosowanej do rozporządzenia (WE) nr 6/2002, którego podstawą, podobnie jak pierwszego rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego), był art. 308 Traktatu WE.

Art. 118 wprowadzono Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i obecnie stanowi on wyraźną podstawę prawną ogólnounijnych praw własności intelektualnej. Obecnie stanowi on również podstawę prawną rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Art. 118 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej można stosować wyłącznie do celów tworzenia europejskich tytułów prawnych do własności intelektualnej. Unijny system wzorów jest autonomicznym systemem utworzonym na podstawie rozporządzenia UE i ma zastosowanie niezależnie od jakichkolwiek systemów krajowych.

EUIPO (dawniej UHRW) jest agencją regulacyjną posiadającą autonomię prawną, administracyjną i finansową, która została utworzona przez Radę w celu zarządzania systemem rejestracji ZWW i wspólnotowego znaku towarowego (obecnie znaku towarowego Unii Europejskiej). Podobnie jak w przypadku zmian wprowadzonych do systemu znaków towarowych na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1001, analiza przeprowadzona w ramach oceny skutków dotyczącej tej inicjatywy wykazała, że niektóre przepisy rozporządzenia (WE) nr 6/2002 wymagają zmiany, w szczególności w celu poprawy i usprawnienia systemu rejestracji ZWW.

- **Proporcjonalność**

Wniosek opracowano w taki sposób, aby zmniejszyć obciążenie administracyjne i koszty przestrzegania przepisów dla przedsiębiorstw i poszczególnych twórców korzystających z systemu wzorów wspólnotowych oraz dla EUIPO. Wniosek obejmuje ukierunkowane zmiany w odrębnym rozporządzeniu (WE) nr 6/2002 i nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia określonych celów.

- **Wybór instrumentu**

Cele określone w niniejszym wniosku można osiągnąć jedynie w drodze przyjęcia aktu ustawodawczego, który przyczyni się do zmiany obowiązujących przepisów prawa materialnego i przepisów proceduralnych regulujących kwestię wzorów wspólnotowych, mającego formę rozporządzenia. Należy zatem przyjąć rozporządzenie zmieniające rozporządzenie (WE) nr 6/2002.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Komisja przeprowadziła ogólną ocenę obecnie obowiązujących dyrektywy i rozporządzenia, którą to ocenę opublikowano w listopadzie 2020 r.⁹ Stwierdzono w niej, że unijne przepisy dotyczące ochrony wzorów spełniły określone w nich cele i nadal w dużej mierze są adekwatne do zakładanych celów.

Jeżeli chodzi o rozporządzenie (WE) nr 6/2002, w ocenie stwierdzono jednak pewne niedociągnięcia. W szczególności procedury rejestracji ZWW są częściowo przestarzałe lub wiążą się ze zbędnymi obciążeniami administracyjnymi, a poziom i struktura należnych opłat nie są optymalne.

Na podstawie wyników oceny Komisja Europejska przeprowadziła ocenę skutków, a następnie podjęła decyzję o zmianie przepisów. Różne etapy oceny skutków, od

⁹ SWD(2020) 264 final.

zdefiniowania problemów i ich przyczyn do określenia celów i możliwych wariantów strategicznych, opierały się na ustaleniach sprawozdania oceniającego.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Pierwsze kompleksowe konsultacje publiczne przeprowadzono w okresie od 18 grudnia 2018 r. do 30 kwietnia 2019 r.¹⁰ w celu (i) zebrania wystarczających dowodów i opinii zainteresowanych stron, aby wesprzeć ocenę unijnych przepisów dotyczących wzorów oraz (ii) ustalenia stopnia, w jakim przepisy te działają zgodnie z zamierzeniami i mogą być nadal uznawane za adekwatne do zakładanych celów.

Niemal dwie trzecie respondentów uznało, że system ochrony wzorów przemysłowych w UE (krajowy system wzorów, o którym mowa w dyrektywie, i system wzorów wspólnotowych łącznie) działa dobrze. Jednocześnie prawie połowa respondentów wskazała na niezamierzone skutki rozporządzenia lub dyrektywy lub obecne w nich niedociągnięcia.

Jako uzupełnienie szeroko zakrojonych konsultacji związanych z oceną, aby lepiej przeprowadzić przegląd przepisów dotyczących wzorów Komisja przeprowadziła między 29 kwietnia a 22 lipca 2021 r. drugie konsultacje publiczne¹¹, by uzyskać od zainteresowanych stron dodatkową dokumentację i dalsze informacje na temat wybranych kwestii i potencjalnych wariantów oraz ich skutków.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Ocena skutków zmiany rozporządzenia (WE) nr 6/2002 i dyrektywy 98/71/WE opierała się w szczególności na dwóch badaniach zewnętrznych, uwzględniających zarówno ekonomiczne¹², jak i prawne¹³ aspekty funkcjonowania systemów ochrony wzorów w UE. Ponadto, jeśli chodzi o kwestię ochrony części zamiennych, ocenę skutków poparto dwoma dalszymi badaniami dotyczącymi wpływu ochrony na ceny i rozrzut cen¹⁴ oraz na strukturę rynku części zamiennych do pojazdów silnikowych w UE¹⁵.

Dalsze informacje na poparcie oceny skutków uzyskano dzięki ścisłej współpracy z EUIPO oraz kilku innym przygotowanym przez Urząd badaniom i sprawozdaniom, jak również innym dostępnym badaniom i zbiorom danych przygotowanym przez krajowe i międzynarodowe organy publiczne, w tym krajowe urzędy ds. własności intelektualnej, pracowników akademickich i inne zainteresowane strony.

- **Ocena skutków**

Z uwagi na fakt, że niniejszy wniosek wchodzi w zakres pakietu wraz z wnioskiem dotyczącym zmiany dyrektywy 98/71/WE, Komisja przeprowadziła wspólną ocenę skutków w odniesieniu do zarówno tego wniosku, jak i równoległego wniosku dotyczącego

¹⁰ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2018-3527248/public-consultation_pl

¹¹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12609-Intellectual-property-review-of-EU-rules-on-industrial-design-Design-Directive-/public-consultation_pl

¹² https://ec.europa.eu/growth/content/economic-review-industrial-design-europe-0_en

¹³ https://ec.europa.eu/growth/content/legal-review-industrial-design-protection-europe-0_en

¹⁴ Herz, B., & Mejer, M. (2020). The effect of design protection on price and price dispersion: Evidence from automotive spare parts (Wpływ ochrony wzorów na ceny i rozrzut cen: dowody dotyczące części zamiennych do pojazdów mechanicznych).

¹⁵ Nikolic, Z. (wrzesień, 2021). Market structure of motor vehicle visible spare parts in the EU (Struktura rynku widocznych części zamiennych do pojazdów silnikowych w UE). Badanie zlecone Wolk After Sales Experts GmbH. Dokument dostępny na stronie internetowej: <https://op.europa.eu/s/sMA8>

przekształcenia dyrektywy 98/71/WE¹⁶. Ocenę skutków przedłożono Radzie ds. Kontroli Regulacyjnej 27 października i została ona pozytywnie zaopiniowana przez Radę ds. Kontroli Regulacyjnej 26 listopada 2021 r. W wersji ostatecznej oceny skutków uwzględniono uwagi zawarte w tej opinii.

W ocenie skutków Komisja wzięła pod uwagę dwa główne problemy:

1. Zakłócenia w handlu wewnątrz UE oraz bariery dla konkurencji w niektórych państwach członkowskich w odniesieniu do części zamiennych.
2. Zniechęcanie przedsiębiorstw, w szczególności MŚP i poszczególnych twórców, do ubiegania się o ochronę zarejestrowanego wzoru na szczeblu unijnym lub krajowym – ze względu na wysokie koszty, obciążenia i opóźnienia związane z uzyskaniem ochrony oraz jej ograniczoną przewidywalność.

Chociaż kwestia części zamiennych (pierwszy problem) oraz kwestia rozbieżnych przepisów (proceduralnych) stanowiąca część drugiego problemu mają zostać rozwiązane w ramach równoległej zmiany dyrektywy, kwestie częściowo przestarzałych procedur rejestracji wzorów wspólnotowych oraz nieoptymalnych opłat wnoszonych za zarejestrowane wzory wspólnotowe muszą zostać rozwiązane w ramach zmiany rozporządzenia (WE) 6/2002.

Rozważono **następujący jedyny (prosty) wariant** rozwiązania problemu skomplikowanych procedur rejestracji ZWW oraz osiągnięcia celu, jakim jest zwiększenie dostępności i skuteczności ochrony:

Wariant 2: uproszczenie i usprawnienie procedur rejestracji ZWW (w tym poprzez dostosowanie do reformy znaku towarowego Unii Europejskiej). Wariant ten obejmuje w szczególności aktualizację wymogów dotyczących przedstawienia wzorów, usunięcie wymogu tej samej klasy w przypadku zbiorowych zgłoszeń wzorów oraz dostosowanie postępowań dotyczących ZWW do postępowań w sprawie znaków towarowych Unii Europejskiej.

W celu rozwiązania problemu nieoptymalnych opłat za rejestrację ZWW oraz osiągnięcia celu, jakim jest zwiększenie przystępności cenowej ochrony ZWW, rozważono **następujący wariant wraz z podwariantami**:

Wariant 3: niższa opłata za rejestrację ZWW i łatwiejsze dokonywanie zgłoszeń zbiorowych. Zgodnie z tym wariantem należy usunąć wymóg tej samej klasy w przypadku zgłoszeń zbiorowych oraz dostosować kwoty należnych opłat. Aby zapewnić równe traktowanie zgłaszających dokonujących mniejszej i większej liczby zgłoszeń, dostosowanie kwot należnych opłat wiąże się również z wprowadzeniem opłaty ryczałtowej za każdy dodatkowy wzór i tym samym ze zniesieniem rabatów hurtowych przyznawanych w różnej wysokości w zależności od liczby wzorów zawartych w zgłoszeniu zbiorowym.

Aby zrównoważyć te korzyści na etapie dokonywania zgłoszenia, powyższe działanie wiąże się z podwyższeniem kolejnych opłat za odnowienie. Model ten zapewnia łatwiejszy dostęp do ochrony ZWW, w szczególności dla MŚP (tańsze nabycie prawa i pierwsze odnowienie), a jednocześnie gwarantuje, że w rejestrze pozostaną tylko te ZWW, które wykorzystuje się na

¹⁶ Należy dodać link do oceny skutków i streszczenia.

rynku, dzięki stopniowemu zwiększaniu kolejnych opłat za drugie, trzecie i czwarte odnowienie.

W ramach obu **podwariantów 3.1 i 3.2** podstawowa opłata za uzyskanie jednego ZWW została obniżona z 350 EUR do 250 EUR. Następnie za każdy dodatkowy wzór stanowiący część zgłoszenia zbiorowego opłata wynosiłaby 125 EUR¹⁷ w ramach podwariantu 3.1 i 100 EUR w ramach podwariantu 3.2.

Opłaty za odnowienie w ramach podwariantu 3.1 są następujące:

- pierwsze odnowienie – 70 EUR;
- drugie odnowienie – 140 EUR;
- trzecie odnowienie – 280 EUR;
- czwarte odnowienie – 560 EUR¹⁸.

W przypadku tego podwariantu suma opłat za pierwsze dwa odnowienia odpowiada opłatom w obecnej wysokości, czyli łącznie 210 EUR¹⁹.

Natomiast w ramach podwariantu 3.2 wszystkie opłaty za odnowienie byłyby wyższe niż w obecnym systemie.

Dostosowanie opłat w każdym przypadku wiązałoby się z uproszczeniem struktury opłat poprzez zniesienie opłaty za publikację i dodanie tej opłaty do opłaty za rejestrację. W celu dostosowania zasad dotyczących ZWW do zasad dotyczących znaku towarowego Unii Europejskiej opłata za przeniesienie ZWW zostałaby zniesiona.

Korzyści z obniżenia opłat odnieśliby przede wszystkim użytkownicy systemu ZWW. Przedsiębiorstwa uzyskałyby lepszy stosunek wartości do ceny i nie płaciłyby za usługi EUIPO więcej niż jest to absolutnie konieczne. Pozwoliłoby to MŚP, a w szczególności poszczególnym twórcom, ograniczyć koszty i konkurować z większymi przedsiębiorstwami na korzystniejszych warunkach. Byłoby to korzystne dla konsumentów, a ostatecznie dla całego społeczeństwa.

W celu zwiększenia dostępności i przystępności cenowej ochrony ZWW dla przedsiębiorstw oraz jej dostosowania do rozwoju technologicznego **variant 2** dotyczący uproszczenia i usprawnienia procedur w połączeniu z **podwariantem 3.1** dotyczącym opłat (który nie wiąże się z nadmiernym, nieproporcjonalnym wzrostem wysokości opłat za odnowienie w porównaniu z podwariantem 3.2), niesie ze sobą obietnicę uzyskania pozytywnych skutków i wyraźnych korzyści dla przedsiębiorstw, w szczególności MŚP i poszczególnych twórców.

¹⁷ W obecnym systemie opłata ta wynosi 115 EUR za każdy wzór od drugiego do dziesiątego i 50 EUR za każdy wzór od jedenastego w górę.

¹⁸ W obecnym systemie opłata ta wynosi 90 EUR za pierwsze odnowienie, 120 EUR za drugie, 150 EUR za trzecie i 180 EUR za czwarty okres odnowienia.

¹⁹ 90 EUR + 120 EUR.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejszy wniosek i równoległy wniosek dotyczący przekształcenia dyrektywy 98/71/WE uwzględniono w załączniku II do programu prac Komisji na rok 2022²⁰ – stanowią one zatem część programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT).

Niniejszy wniosek ma na celu dostosowanie systemu ochrony ZWW w UE do wymogów ery cyfrowej oraz uczynienie go bardziej dostępnym i skutecznym dla zgłaszających. Jeśli chodzi o transformację cyfrową, proponowana aktualizacja wymogów dotyczących przedstawiania wzorów umożliwiłaby zgłaszającym odtwarzanie ich wzorów w sposób jasny i precyzyjny przy użyciu ogólnie dostępnych technologii. Ułatwiłoby to w szczególności zgłaszanie nowych rodzajów wzorów cyfrowych.

Szczegółowy przegląd wymogów dotyczących przedstawiania (który ma nastąpić w ramach wymaganego nowego prawa wtórnego, które ma zostać uchwalone) byłby bardzo korzystny zarówno dla przedsiębiorstw będących zgłaszającymi, jak i dla EUIPO, ponieważ znacznie ograniczyłby możliwość wystąpienia uchybień i zwiększyłby pewność prawa.

Jeśli chodzi o uproszczenie, proponowana rezygnacja z wymogu tej samej klasy umożliwiłaby przedsiębiorstwom dokonywanie (większej liczby) zgłoszeń zbiorowych wzorów poprzez połączenie kilku wzorów w jednym zgłoszeniu, bez konieczności spełnienia warunku, że produkty te mają być tego samego rodzaju. Ponadto proponowane dostosowanie i uproszczenie taryfy opłat za rejestrację ZWW zmniejszy obciążenia administracyjne (w szczególności dzięki zniesieniu opłaty za publikację i wprowadzeniu opłaty ryczałtowej za dodatkowy wzór zgłoszony w ramach zgłoszenia zbiorowego) oraz ułatwi rejestrację i uczyni ją bardziej przejrzystą dla zgłaszających ZWW.

Odpowiednie oszczędności kosztów określono i podsumowano w tabeli 8.1 zawartej w ocenie skutków.

- **Prawa podstawowe**

Inicjatywa ta zwiększyłaby możliwości ochrony praw przez twórców, wywierając pozytywny wpływ na prawa podstawowe, takie jak prawo do posiadania własności i prawo do skutecznego środka prawnego. Aby uczynić system ochrony wzorów w UE bardziej zrównoważonym, ma ona również na celu zapewnienie bardziej solidnego katalogu ograniczeń praw ze wzorów, z uwzględnieniem kwestii sprawiedliwości i konkurencji.

4. WPLYW NA BUDŻET

Przedmiotowy wniosek nie miałby wpływu na budżet Unii Europejskiej, w związku z tym nie towarzyszy mu ocena skutków finansowych przewidziana w art. 35 rozporządzenia finansowego – rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, a także uchylającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012.

²⁰

[Program prac Komisji na rok 2022 – najważniejsze dokumenty | Komisja Europejska \(europa.eu\).](#)

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Komisja będzie wykorzystywać sprawozdania roczne i dane statystyczne EUIPO do celów monitorowania w szczególności procesu dokonywania zgłoszeń wzorów w EUIPO, korzystania z ochrony wzorów przez MŚP (w oparciu o przyszłe zdezagregowane dane statystyczne) oraz zmian w zakresie (i) liczby zgłoszeń zbiorowych (ii) liczby wzorów, których okres ochrony został odnowiony, oraz (iii) liczby odnowień.

Działania monitorujące uwzględniałyby wymagany okres wdrożenia (w tym uchwalenie niezbędnego nowego prawa wtórnego w oparciu o uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych i wykonawczych, które zostaną przyznane Komisji), jak również wystarczający czas dla uczestników rynku na dostosowanie się do nowej sytuacji.

Do celów oceny zmian rozważany będzie zestaw wiarygodnych wskaźników, o których mowa w sekcji 9 oceny skutków. Taka ocena zostałaby przeprowadzona pięć lat po pełnym wdrożeniu wszystkich wymaganych zmian, w tym na poziomie prawa wtórnego w celu uzupełnienia i wdrożenia przepisów rozporządzenia (WE) nr 6/2002.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

– Aktualizacja terminologii i przepisów dotyczących zarządzania EUIPO

W celu zachowania spójności i po wejściu w życie traktatu lizbońskiego stosowanie terminu „Wspólnota” jest nieaktualne. W związku z tym terminologia stosowana w rozporządzeniu (WE) nr 6/2002 jest dostosowana zarówno do traktatu lizbońskiego, jak i rozporządzenia (UE) 2017/1001 w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej. Odtąd zarejestrowane wzory wspólnotowe lub ZWW będą znane jako zarejestrowane wzory UE (ZWUE).

– Przepisy dotyczące zarządzania EUIPO (tytuł XI)

Zważywszy że główne przepisy dotyczące zarządzania EUIPO zmieniono w rozporządzeniu (UE) 2017/1001, odpowiednio dostosowuje się przepisy uzupełniające zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 6/2002.

– Definicje wzoru i produktu (art. 3)

Definicje zaktualizowano, wyjaśniono i poszerzono w celu (i) zapewnienia dostosowania wniosku dotyczącego rozporządzenia do przyszłych wyzwań rozwoju technologicznego oraz (ii) zapewnienia większej pewności prawa i przejrzystości w odniesieniu do kwalifikującego się przedmiotu ochrony wzoru.

W szczególności w odpowiedzi na pojawienie się nowych wzorów technologicznych, które nie są zawarte w produktach materialnych, proponuje się uaktualnienie i rozszerzenie pojęcia produktu, tak aby lepiej uwzględnić i rozróżnić produkty wizualizowane w formie graficznej, zawarte w przedmiotach materialnych lub wynikające z przestrzennego rozmieszczenia elementów tworzących środowisko wewnętrzne.

– Przedmiot ochrony (art. 18a)

W celu zapewnienia większej pewności prawa w odniesieniu do „wymogu widoczności” proponuje się dodanie konkretnego przepisu, zgodnie z którym ochrona wzoru przyznawana

jest wyłącznie tym cechom postaci, które w widoczny sposób są przedstawione w zgłoszeniu wzoru do rejestracji.

– Zakres praw wynikających z zarejestrowanego wzoru (art. 19)

Aby umożliwić właścicielom praw ze wzorów skuteczniejsze sprostanie wyzwaniom wynikającym ze zwiększonego wykorzystania technologii drukowania przestrzennego, proponuje się odpowiednie dostosowanie zakresu praw ze wzorów.

Ponadto, w następstwie reformy znaku towarowego Unii Europejskiej, za istotne dla skutecznej walki ze wzmagającą się działalnością fałszerską uważa się również dodanie do ram prawnych dotyczących ZWW odpowiedniego przepisu, pozwalającego właścicielom praw na uniemożliwienie przewożenia podrobionych produktów przez terytorium UE lub umieszczania ich w innej sytuacji celnej bez dopuszczenia ich do obrotu na tym terytorium.

– Ograniczenie praw ze wzoru (art. 20)

W celu zapewnienia lepszej równowagi między prawnie uzasadnionymi interesami i uwzględniając orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE)²¹, proponuje się uzupełnienie wykazu dozwolonych sposobów użycia poprzez dodanie „użycia informacyjnego” oraz „krytyki i parodii”.

– Klauzula naprawy (art. 20a)

Wraz z wprowadzeniem do dyrektywy klauzuli naprawy proponuje się przekształcenie przejściowej klauzuli naprawy zawartej obecnie w art. 110 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 w przepis stały.

W celu zachowania spójności z klauzulą naprawy wprowadzoną do dyrektywy oraz w świetle orzecznictwa TSUE²² proponuje się wyraźne ograniczenie zakresu stosowania klauzuli naprawy do części składowych, których postać zależy od postaci danego produktu złożonego.

Ponadto należy wyraźnie zaznaczyć, że klauzulę naprawy można wykorzystywać jako środek obrony przed roszczeniami z tytułu naruszenia tylko wtedy, gdy konsumenci są należycie poinformowani o pochodzeniu produktu, który ma być użyty do naprawy produktu złożonego.

– Informacja o wzorze (art. 26a)

Właścicielom zarejestrowanych wzorów UE udostępnia się informację o wzorze, dzięki której mogą oni powiadomić opinię publiczną o rejestracji wzoru.

– Zasada łączenia (art. 96 ust. 2)

Utrzymuje się zasadę łączenia ochrony wzorów i praw autorskich, biorąc jednocześnie pod uwagę fakt, że od czasu przyjęcia pierwotnych przepisów nastąpił postęp harmonizacji w dziedzinie praw autorskich.

– Wymogi dotyczące przedstawiania wzorów (art. 36 i 36a)

²¹ Wyrok w sprawach połączonych C-24/16 i C-25/16, *Nintendo*, ECLI:EU:C:2017:724.

²² Wyrok w sprawach połączonych C-397/16 i C-435/16, *Acacia*, ECLI:EU:C:2017:992.

Celem proponowanej zmiany art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 jest zapewnienie, aby przedstawienie wzoru pozwalało na wyraźne wyróżnienie i opublikowanie wszystkich szczegółów treści, w odniesieniu do której wystąpiono o ochronę, niezależnie od zastosowanego sposobu przedstawienia. Biorąc pod uwagę znikomą liczbę składanych próbek, proponuje się ponadto zniesienie możliwości składania próbki zamiast przedstawienia wzoru.

Celem proponowanego nowego art. 36a jest upoważnienie Komisji do określenia szczegółowych informacji, które należy zawrzeć w zgłoszeniu wzoru UE do rejestracji, w tym do aktualizacji norm dotyczących przedstawiania wzoru, tak aby dostosować je do wymogów epoki cyfrowej (zob. również powyżej część dotycząca sprawności regulacyjnej i uproszczenia).

– Zgłoszenia zbiorowe (art. 37)

Proponuje się zniesienie tzw. wymogu tej samej klasy, aby zgłaszający mogli łączyć kilka wzorów w jednym zgłoszeniu zbiorowym bez ograniczenia do produktów tej samej klasy lokarniejskiej i z możliwością skorzystania z rabatu ilościowego.

– Dostosowanie do postępowania w sprawie znaków towarowych Unii Europejskiej

Proponuje się kilka zmian mających na celu zwiększenie skuteczności postępowań dotyczących ZWW przy jednoczesnym zapewnieniu spójności z systemem znaków towarowych Unii Europejskiej. Zmiany te obejmują: (i) rezygnację z możliwości złożenia zgłoszenia ZWW za pośrednictwem jednego z centralnych organów zajmujących się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich lub Urzędu Własności Intelektualnej Państw Beneluksu, (ii) wprowadzenie możliwości złożenia wniosku o kontynuację postępowania lub uchylenie decyzji wydanej przez EUIPO oraz (iii) rozszerzenie zasad dotyczących pełnomocnictwa zawodowego na cały Europejski Obszar Gospodarczy.

– Należne opłaty (załącznik I)

Ze względu na zasadnicze znaczenie wysokości opłat za ZWW w odniesieniu do ogólnego funkcjonowania systemu ochrony wzorów w UE i jego uzupełniającego charakteru w odniesieniu do krajowych systemów ochrony wzorów oraz w celu zapewnienia spójności z rozporządzeniem (UE) 2017/1001 w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej, zarówno kwoty opłat za ZWW, jak i zasady wnoszenia opłat określone obecnie w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2246/2002 (rozporządzenie dotyczące opłat) proponuje się włączyć do rozporządzenia (WE) nr 6/2002. W związku z tym rozporządzenie dotyczące opłat przestanie obowiązywać i proponuje się jego uchylenie.

W porównaniu z kwotą opłat za ZWW określoną obecnie w rozporządzeniu dotyczącym opłat, proponuje się ponadto obniżenie poziomu opłaty za zgłoszenie, co wraz ze zniesieniem wymogu tej samej klasy w przypadku zgłoszeń zbiorowych sprawi, że dostęp do ochrony zarejestrowanych wzorów UE stanie się bardziej przystępny, w szczególności jeśli chodzi o MŚP, które, podobnie jak poszczególni twórcy, raczej zgłaszają mniej wzorów do rejestracji niż większe firmy.

Ponadto proponuje się uproszczenie systemu opłat za ZWW (np. poprzez połączenie opłaty za rejestrację z opłatą za publikację w pojedynczą opłatę za zgłoszenie) w celu dalszego zwiększenia dostępności, przejrzystości i przyjazności systemu dla przedsiębiorstw i twórców ubiegających się o ochronę zarejestrowanego wzoru UE.

– Dostosowanie do art. 290 i 291 TFUE

W rozporządzeniu przyznaje się Komisji uprawnienia do przyjęcia określonych przepisów. Przepisy te są obecnie zawarte w: (i) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2245/2002 z dnia 21 października 2002 r. wykonującym rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 w sprawie wzorów wspólnotowych oraz (ii) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2246/2002 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego.

Z uwagi na fakt, że nie zrobiono tego do tej pory, konieczne jest dostosowanie uprawnień przyznanych Komisji na podstawie rozporządzenia do art. 290 i 291 TFUE. W związku z tym we wniosku przewidziano wprowadzenie szeregu nowych, szczegółowych uprawnień dla Komisji do przyjmowania aktów delegowanych i wykonawczych.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 w sprawie wzorów wspólnotowych
i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2246/2002**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 118
akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002³ stworzyło specyficzny dla Unii Europejskiej system ochrony wzorów, w ramach którego zapewniono ochronę wzorów na poziomie Unii równoległe z ochroną wzorów na poziomie krajowym w państwach członkowskich zgodnie z odpowiednimi krajowymi prawami ochrony wzorów, zharmonizowanymi dyrektywą 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴.
- (2) Zgodnie z komunikatem w sprawie lepszego stanowienia prawa⁵ oraz zobowiązaniem do regularnego przeglądu polityk Unii, Komisja przeprowadziła szeroko zakrojoną

¹ Dz.U. C z, s. .

² Dz.U. C z, s. .

³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. L 3 z 5.1.2002, s. 1).

⁴ Dyrektywa 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów (Dz.U. L 289 z 28.10.1998, s. 28).

⁵ Komunikat Komisji: Program UE – Lepsze wyniki dzięki lepszemu stanowieniu prawa, COM(2015) 215 final, s. 4.

ocenę systemów ochrony wzorów w Unii, obejmującą kompleksową ocenę ekonomiczną i prawną, popartą szeregiem badań⁶.

- (3) W swoich konkluzjach z 11 listopada 2020 r. w sprawie polityki w zakresie własności intelektualnej i zmiany systemu wzorów przemysłowych w Unii⁷ Rada wezwała Komisję do przedstawienia wniosków dotyczących zmiany rozporządzenia (WE) nr 6/2002 i dyrektywy 98/71/WE. Celem tej zmiany powinno być zmodernizowanie systemów ochrony wzorów przemysłowych w Unii oraz zwiększenie atrakcyjności ochrony wzorów dla poszczególnych twórców i przedsiębiorstw, zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP).
- (4) Od czasu ustanowienia systemu ochrony wzorów wspólnotowych doświadczenie pokazało, że poszczególni twórcy i przedsiębiorstwa z Unii oraz z państw trzecich zaakceptowali system, który stał się udanym i realnym uzupełnieniem lub alternatywą dla ochrony wzorów na poziomie krajowym państw członkowskich.
- (5) Poszczególni twórcy i przedsiębiorstwa nadal jednak potrzebują krajowych systemów ochrony wzorów, gdy nie chcą chronić swoich wzorów na poziomie Unii lub gdy nie są w stanie uzyskać ogólnounijnej ochrony, chociaż nie ma żadnych przeszkód dla objęcia ich ochroną krajową. To do osoby ubiegającej się o ochronę wzoru powinno należeć podjęcie decyzji, chce korzystać tylko z ochrony krajowej w postaci wzoru w jednym lub większej liczbie państw członkowskich, czy tylko z ochrony w postaci wzoru UE, czy z obydwu tych opcji.
- (6) Mimo iż w ocenie przepisów Unii dotyczących ochrony wzorów Komisja potwierdziła, że są one nadal w dużej mierze adekwatne do zakładanych celów, w swoim komunikacie „Pełne wykorzystanie potencjału innowacyjnego UE – Plan działania w zakresie własności intelektualnej wspierający odbudowę i odporność UE”⁸ z 25 listopada 2020 r. ogłosiła, że w następstwie udanej reformy unijnego prawodawstwa dotyczącego znaków towarowych dokona m.in. przeglądu unijnego prawodawstwa dotyczącego ochrony wzorów w celu poprawy dostępności i przystępności ochrony wzorów w Unii.
- (7) Równolegle z ulepszeniami i zmianami systemu wzorów UE należy dokonać dalszej harmonizacji przepisów prawa i praktyk dotyczących krajowych wzorów i dostosować je w odpowiednim stopniu do unijnego systemu dotyczącego wzorów, by stworzyć – w miarę możliwości – jednakowe warunki rejestracji i ochrony wzorów w całej Unii. Uzupełnieniem tych działań powinny być dalsze działania Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO, „Urząd”), centralnych organów zajmujących się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urzędu Własności Intelektualnej Państw Beneluksu na rzecz promowania konwergencji praktyk

⁶ Dokument roboczy służb Komisji – Ocena prawodawstwa Unii dotyczącego ochrony wzorów (SWD(2020) 264 final).

⁷ Konkluzje Rady w sprawie polityki w zakresie własności intelektualnej i zmiany systemu wzorów przemysłowych w Unii 2020/C 379 I/01 (Dz.U. C 379I z 10.11.2020, s. 1).

⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Pełne wykorzystanie potencjału innowacyjnego UE. Plan działania w zakresie własności intelektualnej wspierający odbudowę i odporność UE (COM(2020) 760 final)

i narzędzi w dziedzinie wzorów w ramach współpracy określonej w art. 152 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001⁹.

- (8) Konieczne jest zaktualizowanie terminologii przyjętej w rozporządzeniu (WE) nr 6/2002 w celu dostosowania jej do traktatu lizbońskiego. Pociąga to za sobą zastąpienie terminu „wzór wspólnotowy” terminem „wzór Unii Europejskiej” („wzór UE”). Ponadto konieczne jest dostosowanie tej terminologii do terminologii rozporządzenia (UE) 2017/1001. Wiąże się to w szczególności z zastąpieniem nazwy „Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)” nazwą „Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej”.
- (9) Od czasu ustanowienia systemu ochrony wzorów wspólnotowych w wyniku rozwoju technologii informacyjnych pojawiły się nowe wzory, które nie są zawarte w produktach materialnych. Wymaga to poszerzenia definicji produktów kwalifikujących się do ochrony wzorów, tak aby wyraźnie obejmowała ona produkty wizualizowane w formie graficznej, produkty zawarte w przedmiotach materialnych i produkty wynikające z przestrzennego rozmieszczenia elementów, które mają tworzyć środowisko wewnętrzne. W tym kontekście należy również uznać, że ruch, przejście lub animacja cech może przyczynić się do wizualnego wyglądu wzorów, w szczególności w przypadku wzorów, które nie są zawarte w przedmiotach materialnych.
- (10) W celu zapewnienia pewności prawa należy wyjaśnić, że ochrona przyznana jest właścicielowi prawa w odniesieniu do tych cech wzoru produktu, w całości lub części, które w widoczny sposób są przedstawione w zgłoszeniu wzoru UE do rejestracji i które są udostępnione publicznie w drodze publikacji lub udostępnienia odpowiedniego dokumentu do wglądu. Zasadniczo, aby dany wzór mógł być objęty ochroną, cechy wzoru danego produktu nie muszą być widoczne w żadnym konkretnym momencie ani w żadnej konkretnej sytuacji użycia, jednak powinien obowiązywać wyjątek od tej zasady w odniesieniu do ochrony wzorów dotyczących części składowych produktu złożonego, które muszą pozostawać widoczne podczas zwykłego używania tego produktu.
- (11) Wykorzystanie technologii drukowania przestrzennego w różnych dziedzinach przemysłu jest coraz szersze, co stawia przed właścicielami praw ze wzorów wyzwania związane ze skutecznym zapobieganiem bezprawnemu kopiowaniu ich chronionych wzorów. W związku z tym należy przewidzieć, że tworzenie, pobieranie, kopiowanie i udostępnianie wszelkich nośników lub oprogramowania komputerowego utrwalających wzór w celu stworzenia produktu naruszającego wzór jest równoznaczne z używaniem wzoru wymagającym zezwolenia właściciela prawa ze wzoru.
- (12) W celu zapewnienia ochrony wzorów i skutecznego zwalczania procederu podrabiania wzorów oraz zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO), w szczególności na podstawie art. V Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT), w którym przewidziano swobodę tranzytu, oraz – w odniesieniu do leków generycznych – na podstawie „Deklaracji w sprawie porozumienia TRIPS i zdrowia publicznego”, właściciel zarejestrowanego wzoru UE powinien mieć prawo do uniemożliwienia osobom trzecim wprowadzenia

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. L 154 z 16.6.2017, s. 1).

produktów w ramach obrotu handlowego na terytorium Unii bez dopuszczenia ich tam do obrotu, w przypadku gdy produkty te pochodzą z państw trzecich i bez zezwolenia zawierają wzór, który jest identyczny lub zasadniczo identyczny z zarejestrowanym wzorem UE.

- (13) W tym celu należy zezwolić właścicielom zarejestrowanych wzorów UE na uniemożliwianie wprowadzania produktów naruszających prawo oraz uniemożliwianie objęcia tych produktów wszelkimi sytuacjami celnymi, również w przypadku gdy takie produkty nie są przeznaczone do wprowadzenia do obrotu w Unii. Przeprowadzając kontrole celne, organy celne powinny wykorzystywać uprawnienia i procedury określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013¹⁰, w tym na wniosek właścicieli praw. W szczególności organy celne powinny przeprowadzać odpowiednie kontrole zgodnie z kryteriami analizy ryzyka.
- (14) Konieczne jest pogodzenie potrzeby zapewnienia skutecznego egzekwowania praw ze wzorów z koniecznością uniknięcia utrudnień w swobodnym obrocie legalnymi produktami. W związku z tym uprawnienie właściciela zarejestrowanego wzoru UE powinno wygasnąć, jeśli zgłaszający lub właściciel produktów w toku postępowania przed sądem Unii Europejskiej w sprawach wzorów („sądem do spraw wzorów UE”), właściwym do rozstrzygnięcia w sprawie naruszenia wzoru UE, jest w stanie dowieść, że właścicielowi zarejestrowanego wzoru UE nie przysługuje prawo zakazania wprowadzenia produktów do obrotu w państwie końcowego przeznaczenia.
- (15) Prawa wyłączne wynikające z zarejestrowanego wzoru UE powinny podlegać odpowiednim ograniczeniom. Poza użytkowaniem prywatnym i niekomercyjnym oraz działaniami wykonywanymi w celach doświadczalnych dozwolone użycie powinno obejmować działania polegające na odtwarzaniu w celu cytowania lub nauczania, użycie informacyjne w kontekście reklamy porównawczej oraz użycie do celów komentarza, krytyki lub parodii, pod warunkiem że działania te są zgodne z praktykami sprawiedliwego handlu i nie utrudniają nadmiernie zwykłego używania wzoru. Używanie zarejestrowanego wzoru UE przez osoby trzecie w celu ekspresji artystycznej należy uznać za uczciwe, o ile jest ono zgodne z uczciwymi praktykami w przemyśle i handlu. Ponadto przepisy dotyczące wzoru UE powinny być stosowane w sposób zapewniający pełne poszanowanie podstawowych praw i wolności, a w szczególności wolności wypowiedzi.
- (16) Dyrektywa (UE) [xxx] harmonizuje przepisy państw członkowskich w odniesieniu do wykorzystywania chronionych wzorów do celów udzielania zezwolenia na naprawę produktu złożonego w celu przywrócenia mu pierwotnej postaci, w przypadku gdy wzór odnosi się do produktu lub zawiera się w produkcie stanowiącym część składową produktu złożonego, od postaci którego uzależniony jest chroniony wzór. W związku z tym obecną przejściową klauzulę naprawy zawartą w rozporządzeniu (WE) nr 6/2002 należy przekształcić w przepis stały. W związku z tym, że zamierzonym skutkiem tego przepisu jest uniemożliwienie wykonywania praw z zarejestrowanych i niezarejestrowanych wzorów wspólnotowych w sytuacji, gdy wzór części składowej produktu złożonego jest wykorzystywany do celów naprawy produktu złożonego w taki sposób, by przywrócić mu pierwotną postać, klauzulę naprawy powinno się

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 15).

umieścić wśród dostępnych środków obrony przed naruszeniem prawa ze wzoru UE na podstawie rozporządzenia (WE) nr 6/2002. Ponadto, aby zapewnić spójność z klauzulą naprawy wprowadzoną do dyrektywy (UE) [XXX] oraz aby zagwarantować, że zakres ochrony wzoru jest ograniczony jedynie w celu zapobieżenia faktycznemu przyznaniu właścicielom praw ze wzoru monopolu na produkt, konieczne jest wyraźne ograniczenie stosowania klauzuli naprawy ustanowionej w rozporządzeniu (WE) nr 6/2002 do części składowych produktu złożonego, od którego postaci uzależniony jest chroniony wzór. Ponadto, by zapobiec wprowadzaniu konsumentów w błąd, ale by umożliwić im podejmowanie świadomych wyborów pomiędzy konkurującymi ze sobą produktami, które mogą być użyte do naprawy, należy również wyraźnie zaznaczyć w przepisach, że na klauzulę naprawy nie mogą powoływać się producent lub sprzedawca części składowej, którzy nie poinformowali należycie konsumentów o pochodzeniu produktu, który ma być wykorzystany do celów naprawy produktu złożonego.

- (17) W celu ułatwienia wprowadzania do obrotu produktów chronionych wzorem, w szczególności przez MŚP i poszczególnych twórców, oraz zwiększenia świadomości w zakresie systemów rejestracji wzorów istniejących zarówno na poziomie unijnym, jak i krajowym, powszechnie akceptowana informacja w formie symbolu (D) powinna być dostępna do wykorzystania przez właścicieli praw ze wzorów i inne osoby za ich zgodą.
- (18) Ze względu na nieznaczną liczbę zgłoszeń wzorów UE składanych w centralnych organach zajmujących się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich i w Urzędzie Własności Intelektualnej Państw Beneluksu oraz w celu dostosowania systemu zgłoszeń wzorów UE do systemu określonego w rozporządzeniu (UE) 2017/1001, zgłaszanie wzorów UE powinno być odąd możliwe tylko w Urzędzie.
- (19) Zarówno postęp technologiczny, jak i doświadczenie zdobyte podczas stosowania obecnego systemu rejestracji wzorów UE uwidoczniły potrzebę poprawy niektórych aspektów procedury. W związku z tym należy wdrożyć pewne środki w celu zaktualizowania, uproszczenia i przyspieszenia procedur w stosownych przypadkach i, w razie potrzeby, w celu zwiększenia pewności i przewidywalności prawa.
- (20) W tym celu zasadnicze znaczenie ma zapewnienie odpowiednich środków umożliwiających jasne i precyzyjne przedstawienie w odniesieniu do wszystkich wzorów, które to przedstawienie można dostosowywać do postępu technicznego pod względem wizualizacji wzorów i potrzeb przemysłu Unii. Aby zagwarantować możliwość stosowania tego samego przedstawienia graficznego w zgłoszeniach wzorów w jednym lub kilku państwach członkowskich oraz w zgłoszeniach wzorów UE do rejestracji, Urząd, centralne organy zajmujące się ochroną własności przemysłowej państw członkowskich oraz Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluksu powinny być zobowiązane do współpracy w celu ustalenia wspólnych standardów dotyczących wymogów formalnych, jakie musi spełniać to przedstawienie.
- (21) Aby zwiększyć skuteczność, należy również ułatwić dokonywanie zgłoszeń zbiorowych wzorów UE do rejestracji, zezwalając zgłaszającym na ujmowanie kilku wzorów w jednym zgłoszeniu bez konieczności spełnienia warunku, że wszystkie produkty, w których wzory mają być zawarte lub zastosowane, należą do tej samej

klasy klasyfikacji lokarneńskiej¹¹. Należy jednak przewidzieć maksymalny limit, aby uniknąć potencjalnych nadużyć związanych z dokonywaniem zgłoszeń zbiorowych.

- (22) Ze względu na skuteczność i usprawnienie postępowania, środki przekazywania zawiadomień i komunikatów powinny być wyłącznie elektroniczne.
- (23) W celu zapewnienia bardziej przystępnego i przejrzystego dostępu do ochrony zarejestrowanych wzorów UE, w szczególności MŚP i poszczególnym twórcom, którzy zazwyczaj zgłaszają mniej wzorów w porównaniu z większymi przedsiębiorstwami, należy dostosować strukturę i kwoty opłat za zgłaszanie wzorów UE do rejestracji.
- (24) Ze względu na zasadnicze znaczenie kwot opłat należnych Urzędowi dla funkcjonowania systemu ochrony wzorów UE i jego uzupełniającego charakteru w odniesieniu do krajowych systemów służących do ochrony wzorów oraz w celu dostosowania podejścia legislacyjnego do rozporządzenia (UE) 2017/1001, niezbędne jest ustalenie wysokości tych opłat bezpośrednio w rozporządzeniu (WE) nr 6/2002 w formie załącznika. Kwoty opłat powinny zostać ustalone na poziomie zapewniającym, by przychód, jaki generują, był zasadniczo wystarczający dla utrzymania równowagi budżetu Urzędu oraz by system wzorów UE i krajowe systemy ochrony wzorów współistniały i wzajemnie się uzupełniały, także z uwzględnieniem rozmiaru rynku objętego wzorami UE oraz potrzeb MŚP.
- (25) W rozporządzeniu (WE) nr 6/2002 przyznano Komisji uprawnienia do przyjęcia przepisów wykonawczych do tego rozporządzenia. Na skutek wejścia w życie traktatu uprawnienia przekazane Komisji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 6/2002 muszą zostać dostosowane do art. 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”).
- (26) W celu zapewnienia skutecznego, efektywnego i sprawnego rozpatrywania i rejestracji zgłoszeń wzorów UE przez Urząd z zastosowaniem przejrzystych, dokładnych, uczciwych i sprawiedliwych procedur należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określenia szczegółów procedury zmiany zgłoszenia.
- (27) W celu zapewnienia możliwości unieważnienia zarejestrowanego wzoru UE w skuteczny i efektywny sposób w drodze przejrzystej, dokładnej, uczciwej i sprawiedliwej procedury należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określenia procedury unieważnienia zarejestrowanego wzoru UE.
- (28) W celu umożliwienia skutecznej, efektywnej i pełnej weryfikacji decyzji Urzędu przez izby odwoławcze w drodze przejrzystych, dokładnych, uczciwych i sprawiedliwych procedur należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określenia szczegółów postępowania odwoławczego, w przypadku gdy postępowania dotyczące wzorów UE wymagają odstępstw od przepisów określonych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 73 rozporządzenia (UE) 2017/1001.

¹¹ Międzynarodowa Klasyfikacja Wzorów Przemysłowych ustanowiona na mocy Porozumienia z Locarno ustanawiającego międzynarodową klasyfikację wzorów przemysłowych (klasyfikacja lokarneńska), wydanie 13.

- (29) W celu zapewnienia sprawnego, skutecznego i efektywnego funkcjonowania systemu wzorów UE należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określenia wymogów dotyczących szczegółów postępowania ustnego oraz szczegółowych uregulowań dotyczących postępowania dowodowego, szczegółowych uregulowań dotyczących doręczeń, środków komunikacji oraz formularzy stosowanych przez strony w postępowaniu, zasad dotyczących obliczania terminów oraz długości terminów, procedur uchylecia decyzji lub wykreślenia wpisu w Rejestr Wzorów UE, szczegółowych uregulowań dotyczących podjęcia postępowania oraz szczegółowych uregulowań dotyczących reprezentowania przed Urzędem.
- (30) W celu umożliwienia skutecznej i efektywnej organizacji Izb Odwoławczych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określenia szczegółów dotyczących organizacji Izb Odwoławczych, w przypadku gdy postępowania dotyczące wzorów UE wymagają odstępstwa od aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 168 rozporządzenia (UE) 2017/1001.
- (31) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹². W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (32) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania rozporządzenia (WE) nr 6/2002 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do określenia szczegółów dotyczących: zgłoszeń, wniosków, świadectw, zastrzeżeń, regulaminu, zawiadomień i wszelkich innych dokumentów, które określono w odpowiednich wymogach proceduralnych ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 6/2002, a także w odniesieniu do: maksymalnych stawek kosztów istotnych dla postępowania i faktycznie poniesionych, szczegółów dotyczących publikowania w *Biuletynie Wzorów Unii Europejskiej* i w *Dzienniku Urzędowym Urzędu*, szczegółowych uregulowań dotyczących wymiany informacji między Urzędem a organami krajowymi, szczegółowych uregulowań dotyczących tłumaczenia dokumentów potwierdzających w postępowaniu pisemnym i konkretnych rodzajów decyzji podejmowanych przez jednego członka Wydziałów Unieważnień. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹³.
- (33) Ze względu na zaawansowaną harmonizację prawa autorskiego w Unii należy dostosować zasadę łączenia ochrony przewidzianą w rozporządzeniu (WE) nr 6/2002 oraz w prawie autorskim poprzez umożliwienie, aby wzory chronione prawami ze

¹² Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

wzorów UE były chronione jako utwory chronione prawem autorskim, pod warunkiem spełnienia wymogów unijnego prawa autorskiego.

- (34) W związku z tym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 6/2002 i uchylić rozporządzenie (WE) nr 2246/2002.
- (35) W związku z tym, że cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast – ze względu na autonomiczny charakter systemu wzorów UE, który jest niezależny od systemów krajowych – możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (36) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725¹⁴ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię dnia

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 6/2002 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:
„Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów Unii Europejskiej”,
- 2) art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wzór zgodny z warunkami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu jest zwany dalej »wzorem Unii Europejskiej« (»wzór UE«).”;
- 3) we wszystkich artykułach wyrazy »wzór wspólnotowy« zastępuje się wyrazami »wzór UE« i wprowadza się niezbędne zmiany gramatyczne;
- 4) w całym rozporządzeniu terminy »sąd do spraw wzorów wspólnotowych«, »sąd w sprawach wzorów wspólnotowych« oraz »sąd w sprawach wspólnotowych« zastępuje się terminem »sąd do spraw wzorów UE« i wprowadza się wszelkie niezbędne zmiany gramatyczne;
- 5) w art. 1 ust. 3, art. 7 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 22 ust. 1, art. 27 ust. 1, art. 96 ust. 1, art. 98 ust. 1, art. 98 ust. 5, art. 106a ust. 1, art. 106a ust. 2, art. 106d ust. 1, art. 106d ust. 2, i art. 110a ust. 1 wyraz „Wspólnota” zastępuje się wyrazem „Unia” i wprowadza się niezbędne zmiany gramatyczne;

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

- 6) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (»Urząd«), ustanowiony na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001*, wykonuje zadania powierzone mu niniejszym rozporządzeniem.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. L 154 z 16.6.2017, s. 1).”;

- 7) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 2a

Zdolność do czynności prawnych

Do celów wykonania niniejszego rozporządzenia, spółki i inne podmioty prawne są uznawane za osoby prawne, jeżeli na mocy przepisów je regulujących posiadają zdolność w swoim własnym imieniu do nabywania praw i obowiązków wszelkiego rodzaju, do zawierania umów lub dokonywania innych czynności prawnych oraz do pozywania i bycia pozywanym.”;

- 8) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) »wzór« oznacza postać całego produktu lub części produktu wynikającą z cech, w szczególności linii, konturów, kolorów, kształtu, tekstury, materiałów samego produktu lub jego dekoracji, włączając w to ruch, przejście lub animację tych cech w jakiejkolwiek innej formie;
- 2) »produkt« oznacza każdy przedmiot przemysłowy lub rzemieślniczy inny niż programy komputerowe, niezależnie od tego, czy jest zawarty w przedmiocie materialnym, czy też materializuje się w postaci cyfrowej, włączając w to:
 - a) opakowanie, zestawy artykułów, wygląd zewnętrzny, przestrzenne rozmieszczenie elementów mających tworzyć w szczególności środowisko wewnętrzne oraz części przeznaczone do stworzenia produktu złożonego;
 - b) prace lub symbole graficzne, logo, powierzchniowe motywy zdobnicze, kroje pisma typograficznego oraz graficzne interfejsy użytkownika;

- 3) »produkt złożony« oznacza produkt składający się z wielu części, które mogą być zastępowane, co umożliwia rozłożenie i ponowne złożenie tego produktu.”;
- 9) art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Wzór jest chroniony jako wzór UE, jeżeli jest nowy i ma indywidualny charakter.”;
- 10) w art. 7 ust. 2 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
- „2. Ujawnienie nie jest brane pod uwagę do celów stosowania art. 5 i 6, jeśli ujawniony wzór, który jest identyczny lub nie różni się pod względem całościowego wrażenia od wzoru, dla którego wystąpiono o ochronę na zasadach zarejestrowanego wzoru UE, został udostępniony publicznie.”;
- 11) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Rozpoczęcie i czas trwania ochrony zarejestrowanego wzoru UE

1. Wzór, który spełnia wymogi określone w sekcji 1, jest chroniony jako zarejestrowany wzór UE od momentu rejestracji przez Urząd.
 2. Zarejestrowany wzór UE rejestruje się na okres pięciu lat licząc od daty zgłoszenia wzoru do rejestracji. Właściciel tego prawa może odnowić okres ochrony na jeden lub więcej okresów pięcioletnich, łącznie do 25 lat od daty zgłoszenia wzoru do rejestracji.”;
- 12) uchyla się art. 13;
- 13) art. 15 i 16 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 15

Roszczenia odnoszące się do prawa do wzoru UE

1. Jeżeli niezarejestrowany wzór UE zostaje ujawniony przez osobę, której nie przysługuje prawo do tego wzoru na podstawie art. 14, lub jeżeli osoba taka rości sobie prawo do tego wzoru, lub jeżeli zarejestrowany wzór UE został zgłoszony lub zarejestrowany na nazwę lub nazwisko takiej osoby, wówczas osoba, której przysługuje prawo do wzoru na podstawie tego przepisu, może dochodzić uznania jej za prawowitego właściciela wzoru UE przed właściwym sądem lub organem danego państwa członkowskiego, bez uszczerbku dla innych przysługujących jej środków ochrony prawnej.
2. W przypadku gdy dana osoba jest wspólnie uprawniona do wzoru UE, osoba ta może, zgodnie z ust. 1, wystąpić z roszczeniem o uznanie jej za współwłaściciela.

3. Roszczenia, o których mowa w ust.1 i 2, przedawniają się w terminie trzech lat od daty publikacji zarejestrowanego wzoru UE lub daty ujawnienia niezarejestrowanego wzoru UE. Niniejszy przepis nie ma zastosowania, jeżeli w czasie, kiedy wzór został zgłoszony, ujawniony lub nabyty, osoba nieuprawniona do wzoru UE działała w złej wierze.

4. Osoba, której przysługuje prawo do wzoru UE na podstawie art. 14, może złożyć w Urzędzie wniosek, na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, o zmianę własności, wraz z ostateczną decyzją właściwego sądu lub organu zainteresowanego państwa członkowskiego.

5. W przypadku zarejestrowanego wzoru UE w Rejestrze Wzorów UE, o którym mowa w art. 72 (»rejestr«), ujmuje się, co następuje:

- a) wzmiankę o wszczęciu postępowania na podstawie ust. 1 przed właściwym sądem lub organem danego państwa członkowskiego;
- b) datę i dane dotyczące ostatecznej decyzji właściwego sądu lub organu danego państwa członkowskiego lub innego orzeczenia kończącego postępowanie;
- c) wszelkie zmiany dotyczące własności zarejestrowanego wzoru UE wynikające z ostatecznej decyzji właściwego sądu lub organu danego państwa członkowskiego.

Artykuł 16

Skutki orzeczenia sądowego w sprawie zarejestrowanego wzoru UE

1. W przypadku gdy w wyniku postępowania sądowego na podstawie art. 15 ust. 1 zachodzi całkowita zmiana własności zarejestrowanego wzoru UE, licencje i inne prawa wygasają z chwilą wpisania do rejestru nowego właściciela zarejestrowanego wzoru UE.

2. Jeżeli przed wszczęciem postępowania sądowego na podstawie art. 15 ust. 1 właściciel lub licencjobiorca zarejestrowanego wzoru UE wykorzystywał wzór w Unii lub poczynił w tym celu poważne i skuteczne przygotowania, taki właściciel lub licencjobiorca może kontynuować to korzystanie, pod warunkiem że w terminie 3 miesięcy od daty wpisu do rejestru nowego właściciela wystąpi o licencję niewyłączną do nowego właściciela, którego nazwisko lub nazwa zostały wpisane do rejestru. Licencję przyznaje się na stosowny czas na odpowiednich warunkach.

3. Ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli właściciel zarejestrowanego wzoru UE lub licencjobiorca działał w złej wierze, gdy rozpoczynał używanie wzoru lub czynił przygotowania w tym celu.”;

14) w art. 18 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Prawo to obejmuje prawo do wpisania do rejestru zmiany nazwiska lub nazwy twórcy lub zespołu twórców.”;

15) po nagłówku sekcji 4 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Artykuł 18a

Przedmiot ochrony

Ochronie podlegają te cechy postaci zarejestrowanego wzoru UE, które w widoczny sposób są przedstawione w zgłoszeniu wzoru do rejestracji.”;

16) Art. 19–21 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 19

Prawa ze wzoru UE

1. Zarejestrowany wzór UE przyznaje jego właścicielowi wyłączne prawo do używania tego wzoru i zakazywania jego używania osobom trzecim, które nie mają zgody właściciela.

2. Na podstawie ust. 1 mogą być zakazane w szczególności następujące działania:

- a) wytwarzanie, oferowanie, wprowadzanie do obrotu lub używanie produktu, w którym wzór jest zawarty bądź zastosowany;
- b) przywóz lub wywóz produktu, o którym mowa w lit. a);
- c) składowanie produktu, o którym mowa w lit. a) w celach, o których mowa w lit. a) i b);
- d) tworzenie, pobieranie, kopiowanie i udostępnianie innym osobom lub rozpowszechnianie wśród innych osób jakiegokolwiek nośnika lub oprogramowania rejestrującego wzór w celu umożliwienia wykonania produktu, o którym mowa w lit. a).

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 10 ust. 1 właścicielowi zarejestrowanego wzoru UE przysługuje prawo do zakazania wszystkim osobom trzecim wprowadzania w ramach obrotu handlowego z państw trzecich do Unii produktów, które nie są dopuszczone do obrotu w Unii, w przypadku gdy wzór jest w ten sam sposób zawarty lub zastosowany w tych produktach lub gdy wzoru nie da się odróżnić pod względem istotnych cech od takich produktów, a nie zostało udzielone zezwolenie.

Prawo, o którym mowa w akapicie pierwszym, wygasa w przypadku, gdy w toku postępowania służącego ustaleniu, czy naruszono wzór UE, wszczętego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013*, zgłaszający lub posiadacz produktów dowiodą, że właścicielowi zarejestrowanego wzoru UE nie przysługuje prawo zakazania wprowadzania produktów do obrotu w państwie końcowego przeznaczenia.

4. Właściciel niezarejestrowanego wzoru UE jest uprawniony do zakazywania działań wymienionych w ust. 1 i 2 wyłącznie w przypadku, gdy sporne używanie wynika ze skopiowania tego wzoru.

Spornego używania, o którym mowa powyżej, nie uważa się za wynikające ze skopiowania niezarejestrowanego wzoru UE, jeżeli jest ono wynikiem niezależnej

pracy twórcy, w stosunku do którego istnieje uzasadnione przypuszczenie, że nie znał wzoru udostępnionego publicznie przez właściciela.

5. Ust. 4 ma również zastosowanie do zarejestrowanego wzoru UE, którego publikację odroczone, o ile odpowiednie wpisy w rejestrze i aktach nie zostały udostępnione publicznie zgodnie z art. 50 ust. 4.

Artykuł 20

Ograniczenie praw ze wzoru UE

1. Praw wynikających ze wzoru UE nie wykonuje się w odniesieniu do:

- a) działań podejmowanych w celach prywatnych i niehandlowych;
- b) działań podejmowanych w celach doświadczalnych;
- c) działań polegających na odtwarzaniu w celu cytowania lub nauczania;
- d) działań podejmowanych w celu wskazania, że dany produkt jest produktem konkretnego właściciela prawa ze wzoru, lub w celu odniesienia się do danego produktu jako do produktu konkretnego właściciela prawa ze wzoru;
- e) działań podejmowanych na potrzeby komentarza, krytyki lub parodii;
- f) sprzętu na statkach i statkach powietrznych zarejestrowanych w państwie trzecim, kiedy czasowo znajdują się one na terytorium Unii;
- g) przywozu do Unii części zamiennych i wyposażenia na potrzeby napraw statków i statków powietrznych, o których mowa w lit. f);
- h) wykonywania napraw na statkach i statkach powietrznych, o których mowa w lit. f).

2. Ust. 1 lit. c), d) i e) stosuje się wyłącznie w przypadku, gdy działania te są zgodne z praktykami sprawiedliwego handlu i nie utrudniają nadmiernie zwykłego używania wzoru, a w przypadku lit. c), gdy wskazane jest źródło pochodzenia produktu, w którym wzór jest zawarty lub zastosowany.

Artykuł 20a

Klauzula naprawy

1. Nie przyznaje się ochrony wzorowi UE, który stanowi część składową produktu złożonego, od którego postaci zależy wzór części składowej, i który jest używany w rozumieniu art. 19 ust. 1 wyłącznie do naprawy tego produktu złożonego w celu przywrócenia mu pierwotnej postaci.

2. Na ust. 1 nie mogą powoływać się producent lub sprzedawca części składowej produktu złożonego, którzy nie poinformowali należycie konsumentów za pomocą wyraźnego i widocznego oznaczenia na produkcie lub w innej stosownej formie

o pochodzeniu produktu, który ma być wykorzystany do celów naprawy produktu złożonego, tak aby konsumenci mogli dokonać świadomego wyboru między konkurującymi ze sobą produktami, które mogą być użyte do naprawy.

Artykuł 21

Wyczerpanie praw

Prawa wynikające ze wzoru UE nie rozciągają się na działania dotyczące produktu, w którym zawarto lub zastosowano wzór wchodzący w zakres ochrony wzoru UE, jeśli produkt ten został wprowadzony do obrotu w Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) przez właściciela wzoru UE lub za jego zgodą.”;

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 15).

17) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wzór UE może być unieważniony nawet po dacie wygaśnięcia lub zrzeczenia się wzoru UE, jeżeli zgłaszający wykaże prawnie uzasadniony interes w uzyskaniu decyzji co do istoty sprawy.”;

18) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Podstawy unieważnienia

1. Wzór UE może zostać uznany za nieważny tylko wtedy, gdy:

- a) wzór UE nie jest wzorem w rozumieniu definicji zawartej w art. 3 ppkt 1;
- b) wzór UE nie spełnia wymogów określonych w art. 4–9;
- c) na podstawie orzeczenia właściwego sądu lub decyzji właściwego organu właścicielowi prawa nie przysługuje prawo do wzoru UE na podstawie art. 14;
- d) wzór UE koliduje z wcześniejszym wzorem, który został udostępniony publicznie i który chroniony jest od daty wcześniejszej niż data zgłoszenia lub, jeśli zastrzeżono pierwszeństwo, niż data pierwszeństwa wzoru UE:
 - (i) jako zarejestrowany wzór UE lub z tytułu zgłoszenia takiego wzoru, pod warunkiem jego rejestracji;
 - (ii) z tytułu prawa z zarejestrowanego wzoru w państwie członkowskim lub zgłoszenia takiego wzoru, pod warunkiem jego rejestracji, lub

- (iii) z tytułu prawa ze wzoru zarejestrowanego zgodnie z Aktem genewskim Porozumienia haskiego dotyczącego międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych z 1999 r. (»akt genewski«) obowiązującym w Unii lub zgłoszenia takiego wzoru, pod warunkiem jego rejestracji;
- e) w późniejszym wzorze użyto oznaczenia odróżniającego, a prawo UE lub prawo państwa członkowskiego, któremu podlega to oznaczenie, upoważnia właściciela prawa z tego oznaczenia do zakazywania takiego używania;
- f) wzór stanowi nieuprawnione użycie dzieła chronionego przez prawo autorskie państwa członkowskiego;
- g) wzór stanowi niewłaściwe użycie któregokolwiek z elementów wymienionych w art. 6ter Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej (»konwencja paryska«) lub odznak, godeł i herbów innych niż te objęte tym artykułem, które są przedmiotem szczególnego interesu publicznego państwa członkowskiego.

2. Na podstawy unieważnienia przewidziane w ust. 1 lit. a) i b) może powoływać się:

- a) każda osoba fizyczna lub prawna;
- b) każde ugrupowanie lub gremium utworzone do celów reprezentowania interesów wytwórców, producentów, usługodawców, handlowców lub konsumentów, o ile ugrupowanie to lub gremium posiada zdolność do pozywania lub bycia pozwanym we własnym imieniu na mocy regulującego je prawa.

3. Na podstawę unieważnienia przewidzianą w ust. 1 lit. c) może powoływać się wyłącznie osoba uprawniona do wzoru UE na podstawie art. 14.

4. Na podstawy unieważnienia przewidziane w ust. 1 lit. d), e) i f) może powoływać się wyłącznie:

- a) zgłaszający lub właściciel wcześniejszego prawa;
- b) osoba, która zgodnie z przepisami Unii lub prawa odpowiedniego państwa członkowskiego jest uprawniona do wykonywania wspomnianych praw;
- c) licencjodawca upoważniony przez uprawnionego do znaku towarowego lub właściciela prawa ze wzoru.

5. Na podstawę unieważnienia przewidzianą w ust. 1 lit. g) mogą powoływać się wyłącznie osoba lub podmiot, których dotyczy niewłaściwe użycie.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 i 5 państwa członkowskie mogą postanowić, że podstawy przewidziane w ust. 1 lit. d) i g) mogą być przywołane przez stosowne organy państw członkowskich z ich inicjatywy.

7. Wzór UE nie może zostać unieważniony w przypadku, gdy zgłaszający jeden ze wzorów, o których mowa w ust. 1 lit. d)–g), lub właściciel prawa z takiego wzoru

wyraźnie zezwolił na rejestrację wzoru UE przed złożeniem wniosku o unieważnienie lub powództwa wzajemnego.

8. W przypadku gdy zgłaszający lub właściciel jednego z praw, o których mowa w ust. 1 lit. d)–g), uprzednio wnioskował o unieważnienie wzoru UE lub wniósł powództwo wzajemne w postępowaniu o naruszenie, nie może złożyć nowego wniosku o unieważnienie ani wnieść powództwa wzajemnego na podstawie któregokolwiek z pozostałych praw, o których mowa w powyższych literach, na które mógłby się powołać dla poparcia swojego pierwszego wniosku lub powództwa wzajemnego.”;

19) art. 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uznaje się, że wzór UE, który został unieważniony, od początku nie powodował skutków określonych w niniejszym rozporządzeniu.”;

20) po art. 26 dodaje się następujący nagłówek:

„Sekcja 6

Informacja o rejestracji”

21) po nagłówku sekcji 6 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„*Artykuł 26a*

Symbol rejestracji

Właściciel zarejestrowanego wzoru UE może poinformować opinię publiczną, że wzór jest zarejestrowany, umieszczając na produkcie, w którym wzór jest zawarty lub zastosowany, literę D wpisaną w okrąg. Takiej informacji o wzorze może towarzyszyć numer rejestracji wzoru lub hiperłącze do wpisu wzoru w rejestrze.”;

22) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 28*

Przeniesienie zarejestrowanego wzoru UE

1. Cesja zarejestrowanego wzoru UE wymaga formy pisemnej i podpisania przez strony umowy, z wyjątkiem sytuacji, gdy wynika ona z orzeczenia sądu.

Cesja zarejestrowanego wzoru UE, która nie spełnia wymogów określonych w akapicie pierwszym, jest nieważna.

2. Na żądanie jednej ze stron przeniesienie zarejestrowanego wzoru UE wpisuje się do rejestru i publikuje.

3. Wniosek o rejestrację przeniesienia w rejestrze zawiera informacje identyfikujące zarejestrowany wzór UE, nowego właściciela oraz, w stosownych przypadkach,

pełnomocnika nowego właściciela. Zawiera on również dokumenty należycie potwierdzające dokonanie przeniesienia zgodnie z ust. 1.

4. W przypadku gdy warunki zarejestrowania przeniesienia określone w ust. 1 lub w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 28a, nie zostały spełnione, Urząd powiadamia zgłaszającego o stwierdzonych brakach. Jeżeli w wyznaczonym przez Urząd terminie stwierdzone braki nie zostaną usunięte, Urząd odrzuca wniosek o rejestrację przeniesienia w rejestrze.

5. Możliwe jest złożenie jednego wniosku o rejestrację przeniesienia dla dwóch lub większej liczby zarejestrowanych wzorów UE, pod warunkiem że wpisany do rejestru właściciel oraz jego następca prawny są tożsami w przypadku każdego z tych zarejestrowanych wzorów UE.

6. Do momentu wpisania przeniesienia do rejestru następca prawny nie może powoływać się na prawa wynikające z rejestracji zarejestrowanego wzoru UE.

7. W przypadku konieczności przestrzegania terminów w kontaktach z Urzędem następca prawny może składać odpowiednie oświadczenia do Urzędu po otrzymaniu przez Urząd wniosku o rejestrację przeniesienia.

8. Wszystkie dokumenty, które na podstawie art. 66 wymagają pisemnego powiadomienia właściciela zarejestrowanego wzoru UE, kieruje się do osoby zarejestrowanej w rejestrze jako właściciel.”;

23) dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Artykuł 28a

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących przeniesienia

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające:

- a) szczegółowe elementy, jakie ma zawierać wniosek o rejestrację przeniesienia, o którym mowa w art. 28 ust. 3;
- b) rodzaj dokumentacji niezbędnej do stwierdzenia przeniesienia, o którym mowa w art. 28 ust. 3, z uwzględnieniem uzgodnień poczynionych przez zarejestrowanego właściciela i następcę prawnego.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 109 ust. 2.”;

24) art. 31–34 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 31

Postępowanie upadłościowe

1. Jedynym postępowaniem upadłościowym, jakim może zostać objęty wzór UE, jest postępowanie wszczęte w państwie członkowskim, na którego terytorium dłużnik posiada centrum podstawowych interesów.
2. W przypadku zakładów ubezpieczeń określonych w art. 13 ppkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE* oraz instytucji kredytowych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013** centrem podstawowych interesów, o którym mowa w ust. 1, jest państwo członkowskie, w którym zakład lub instytucja uzyskały zezwolenie.
3. W przypadku współwłasności wzoru UE ust. 1 ma zastosowanie do udziału współwłaściciela.
4. W przypadku gdy wzór UE objęty jest postępowaniem upadłościowym, na wniosek właściwego organu krajowego dokonuje się odpowiedniego wpisu do rejestru i publikuje się go.

Artykuł 32

Udzielanie licencji

1. Wzór UE może być przedmiotem licencji na terenie całej Unii lub jej części. Licencja może być wyłączna lub niewyłączna.
2. Właściciel może powoływać się na prawa wynikające ze wzoru UE przeciwko licencjobiorcy, który narusza jakiegokolwiek postanowienie umowy licencyjnej w odniesieniu do:
 - a) okresu ważności licencji;
 - b) formy, w jakiej wzór może być używany;
 - c) zakresu produktów, na który licencja jest udzielona;
 - d) jakości produktów wytwarzanych przez licencjobiorcę na podstawie licencji.
3. Jeśli umowa licencyjna nie stanowi inaczej, licencjobiorca może wystąpić z powództwem o naruszenie wzoru UE wyłącznie za zgodą właściciela tego wzoru. Właściciel licencji wyłącznej może jednak wszcząć takie postępowanie, jeżeli właściciel wzoru UE, po otrzymaniu oficjalnego wezwania, nie wytoczy we właściwym terminie powództwa w sprawie naruszenia.
4. Licencjobiorca, w celu uzyskania odszkodowania za poniesioną szkodę, ma prawo przystąpić do powództwa o naruszenie wniesionego przez właściciela wzoru UE.

Artykuł 32a

Procedura dokonywania wpisu licencji i innych praw do rejestru

1. Art. 28 ust. 2 i 3, przepisy przyjęte na podstawie art. 28a oraz przepis art. 28 ust. 6 stosuje się odpowiednio do rejestracji prawa rzeczowego lub przeniesienia prawa

rzeczowego, o których mowa w art. 29, postępowania egzekucyjnego, o którym mowa w art. 30, objęcia postępowaniem upadłościowym, o którym mowa w art. 31, a także rejestracji licencji lub przeniesienia licencji, o których mowa w art. 32. Wymogu dotyczącego dowodów w postaci dokumentów określonego w art. 28 ust. 3 nie stosuje się jednak, jeżeli wniosek składa właściciel wzoru UE.

2. Wniosek o zarejestrowanie praw, o których mowa w ust. 1, w stosownych przypadkach, uznaje się za wniesiony z chwilą uiszczenia wymaganej opłaty.

3. Wniosek o zarejestrowanie licencji może zawierać wniosek o wpis licencji do rejestru jako:

- a) licencji wyłącznej;
- b) sublicencji – w przypadku gdy została ona udzielona przez licencjobiorcę, którego licencja jest wpisana do rejestru;
- c) licencji ograniczonej do określonego asortymentu produktów;
- d) licencji ograniczonej do części Unii;
- e) licencji czasowej.

W przypadku wniosku o wpis licencji do rejestru jako licencji, o której mowa w akapicie pierwszym lit. c), d) i e), we wniosku o rejestrację wskazuje się konkretny asortyment produktów, część Unii i okres, w odniesieniu do których udzielona jest licencja.

4. W przypadku gdy warunki dotyczące rejestracji licencji i innych praw określonych w niniejszym rozporządzeniu nie zostały spełnione, Urząd powiadamia wnioskodawcę o brakach. Jeżeli stwierdzone braki nie zostaną usunięte w terminie wyznaczonym przez Urząd, zgłoszenie wzoru do rejestracji zostaje odrzucone.

Artykuł 33

Skutki wobec osób trzecich

1. Czynności prawne dotyczące wzoru UE, o których mowa w art. 28, 29 oraz 32, wywołują skutki prawne wobec stron trzecich we wszystkich państwach członkowskich dopiero po wpisaniu ich do rejestru. Niemniej jednak przed dokonaniem wpisu czynność taka wywołuje skutek prawny wobec osób trzecich, które nabyły prawa do zarejestrowanego wzoru UE po dacie tej czynności, ale które wiedziały o tej czynności w momencie nabycia prawa.

2. Ust. 1 nie ma zastosowania do osoby, która nabywa zarejestrowany wzór UE lub prawa do zarejestrowanego wzoru UE w wyniku przeniesienia całości przedsiębiorstwa lub w ramach innej sukcesji pod tytułem ogólnym.

3. Skutki czynności prawnych, o których mowa w art. 30, wobec stron trzecich reguluje ustawodawstwo państwa członkowskiego ustalone zgodnie z art. 27.

4. Skutki prawne postępowania upadłościowego lub podobnego wobec stron trzecich reguluje ustawodawstwo państwa członkowskiego, w którym jako pierwsze takie postępowanie zostało wszczęte w rozumieniu prawa krajowego lub konwencji mających zastosowanie w tej dziedzinie.

Artykuł 33a

Procedura wykreślenia lub zmiany rejestracji licencji i innych praw w rejestrze

1. Wpis do rejestru dokonany na podstawie art. 32a ust. 1 może być wykreślony lub zmieniony na wniosek jednej z zainteresowanych stron.
2. Wniosek zawiera numer rejestracji zarejestrowanego wzoru UE lub, w przypadku rejestracji zbiorowej, numer każdego wzoru oraz dane szczegółowe praw, których dotyczy wniosek o wykreślenie lub zmianę rejestracji.
3. Do wniosku dołącza się dokumenty wykazujące, że zarejestrowane prawo wygasło lub że licencjodawca lub właściciel innego prawa zgadza się na wykreślenie lub zmianę rejestracji.
4. Jeżeli warunki wykreślenia lub zmiany rejestracji nie są spełnione, Urząd powiadamia zgłaszającego o stwierdzonych brakach. Jeżeli w terminie wyznaczonym przez Urząd stwierdzone braki nie zostaną usunięte, Urząd odrzuca wniosek o wykreślenie lub zmianę.

Artykuł 34

Zgłoszenie wzoru UE do rejestracji jako przedmiotu własności

Art. 27–33a mają zastosowanie do zgłoszeń wzorów UE do rejestracji. W przypadku gdy skutek jednego z tych przepisów jest uwarunkowany wpisem do rejestru, formalności tej dopełnia się poprzez wpis zarejestrowanego wzoru UE do rejestru.”;

- * Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).
- ** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

25) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 35

Dokonywanie zgłoszeń

1. Zgłoszenia wzoru UE do rejestracji dokonuje się w Urzędzie.

2. Urząd niezwłocznie wydaje zgłaszającemu potwierdzenie zawierające co najmniej: numer akt, przedstawienie, opis lub inne określenie wzoru, informacje o rodzaju i liczbie złożonych dokumentów oraz datę ich otrzymania. W przypadku zgłoszenia zbiorowego w potwierdzeniu otrzymania Urząd wskazuje pierwszy wzór oraz liczbę zgłoszonych wzorów.”;

26) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. Zgłoszenie wzoru UE do rejestracji zawiera:

- a) wniosek o rejestrację;
- b) informacje identyfikujące zgłaszającego;
- c) przedstawienie wzoru umożliwiające jego odtwarzanie, pozwalające na wyraźne wyróżnienie wszystkich szczegółów treści, w odniesieniu do której wystąpiono o ochronę, i pozwalające na publikację.

2. Ponadto zgłoszenie zawiera wskazanie produktów, w których wzór ma być zawarty lub zastosowany.

3. Dodatkowo zgłoszenie może zawierać:

- a) opis wyjaśniający przedstawienie wzoru;
- b) wniosek o odroczenie publikacji rejestracji zgodnie z art. 50;
- c) dane pełnomocnika, jeżeli zgłaszający takiego wyznaczył;
- d) klasyfikację produktów, w których wzór ma być zawarty lub stosowany, według klas i podklas z Porozumienia z Locarno ustanawiającego międzynarodową klasyfikację wzorów przemysłowych (»klasyfikacja lokarneńska«), w wersji ze zmianami i obowiązującej na dzień zgłoszenia wzoru;
- e) wymienienie twórcy lub zespołu twórców lub oświadczenie na odpowiedzialność zgłaszającego, że twórca lub zespół twórców zrezygnował z prawa wymienienia.

4. Wraz ze zgłoszeniem należy uiścić opłatę za zgłoszenie. Jeżeli złożono wniosek o odroczenie zgodnie z ust. 3 lit. b), podlega on dodatkowej opłacie za odroczenie publikacji.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Oprócz wymogów, o których mowa w ust. 1–4, zgłoszenie wzoru UE do rejestracji musi spełniać wymogi formalne określone w niniejszym rozporządzeniu i w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia. W zakresie, w jakim wymogi te odnoszą się do przedstawienia

wzoru i związanych z nim środków, o których mowa w ust. 1 lit. c), dyrektor wykonawczy określa sposób numerowania poszczególnych widoków w przypadku przedstawienia w formie statycznej, jak również określa formaty i rozmiar pliku elektronicznego oraz wszelkie inne stosowne specyfikacje techniczne. Jeżeli wymogi te przewidują identyfikację treści, w odniesieniu do której nie wystąpiono o ochronę, za pomocą określonych rodzajów wizualnych dysklamacji lub w celu zgłaszania określonych rodzajów widoków, dyrektor wykonawczy może określić dodatkowe rodzaje wizualnych dysklamacji i określone rodzaje widoków.”;

27) dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Artykuł 36a

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących zgłoszenia

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać zgłoszenie wzoru UE do rejestracji. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 109 ust. 2.”;

28) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

1. Można ująć maksymalnie 50 wzorów w jednym zgłoszeniu zbiorowym zarejestrowanego wzoru UE. Każdy wzór zawarty w zgłoszeniu zbiorowym numerowany jest przez Urząd zgodnie z systemem ustalonym przez dyrektora wykonawczego Urzędu.

2. Oprócz opłat, o których mowa w art. 36 ust. 4, zgłoszenie zbiorowe podlega opłacie za zgłoszenie w odniesieniu do każdego dodatkowego wzoru objętego zgłoszeniem zbiorowym oraz, w przypadku gdy zgłoszenie zawiera wniosek o odroczenie publikacji, opłacie za odroczenie publikacji w odniesieniu do każdego wzoru objętego zgłoszeniem zbiorowym, w stosunku do którego wniesiono o odroczenie.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zgłoszenie zbiorowe musi spełniać wymogi dotyczące przedstawienia zawarte w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 37a.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Każdy ze wzorów zawartych w zgłoszeniu zbiorowym lub rejestracji opartej na takim zgłoszeniu może być rozpatrywany niezależnie od pozostałych. Taki wzór może być, niezależnie od pozostałych wzorów, przedmiotem licencji, prawa rzeczowego, postępowania egzekucyjnego, postępowania upadłościowego lub zrzeczenia się, odnowienia, cesji lub odroczenia publikacji, jak również unieważnienia.”;

29) dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Artykuł 37a

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących zgłoszeń zbiorowych

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać zgłoszenie zbiorowe. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 109 ust. 2.”;

- 30) art. 38 i 39 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 38

Data zgłoszenia

Za datę zgłoszenia wzoru UE do rejestracji uznaje się dzień, w którym zgłaszający złożył w Urzędzie dokumenty zawierające informacje określone w art. 36 ust. 1, pod warunkiem że w terminie jednego miesiąca od daty złożenia tych dokumentów uiścił opłatę za zgłoszenie, o której mowa w art. 36 ust. 4 i art. 37 ust. 2.

Artykuł 39

Równoważność zgłoszenia unijnego i krajowego

Zgłoszenie wzoru UE do rejestracji, któremu przyznano datę zgłoszenia, ma w państwach członkowskich skutek prawidłowego zgłoszenia krajowego wraz z zastrzeżanym dla tego zgłoszenia wzoru UE w stosownych przypadkach pierwszeństwem.

- 31) art. 40, 41 i 42 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 40

Klasyfikacja i wskazania produktów

1. Produkty, w których wzór UE ma być zawarty lub zastosowany, klasyfikuje się zgodnie z klasyfikacją lokarneńską, w wersji ze zmianami i obowiązującej na dzień zgłoszenia wzoru.
2. Wskazanie produktu jasno i precyzyjnie określa naturę produktów i umożliwia zaklasyfikowanie każdego produktu wyłącznie do jednej klasy i podklasy klasyfikacji lokarneńskiej, w miarę możliwości z wykorzystaniem zharmonizowanej bazy danych wskazań produktów udostępnionej przez Urząd. Wskazanie produktu powinno odpowiadać przedstawieniu wzoru;
3. Produkty grupuje się według klas klasyfikacji lokarneńskiej, przy czym każda grupa poprzedzona jest numerem klasy, do której ta grupa produktów należy, poza tym są one uporządkowane w kolejności klas i podklas tej klasyfikacji.
4. Jeżeli zgłaszający używa wskazań produktów, które nie są ujęte w bazie danych, o której mowa w ust. 2, lub które nie są zgodne z przedstawieniem wzoru, Urząd

może zaproponować oznaczenia produktów z tej bazy danych. Urząd może przystąpić do badania w oparciu o proponowane wskazania produktu, jeżeli zgłaszający nie udzieli odpowiedzi w terminie określonym przez Urząd.

Artykuł 41

Prawo pierwszeństwa

1. Każdy, kto prawidłowo dokonał zgłoszenia wzoru lub wzoru użytkowego w jednym z państw stron Konwencji paryskiej lub Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, lub jego następcą prawny korzysta, do celów zgłoszenia wzoru UE do rejestracji w odniesieniu do tego samego wzoru lub wzoru użytkowego, z prawa pierwszeństwa w okresie 6 miesięcy od daty pierwszego zgłoszenia.
2. Każde zgłoszenie, które na podstawie ustawodawstwa krajowego państwa, w którym zostało dokonane, lub na podstawie dwustronnych lub wielostronnych umów, jest wystarczające do określenia daty jego dokonania, niezależnie od dalszego losu tego zgłoszenia, powoduje powstanie prawa pierwszeństwa.
3. Późniejsze zgłoszenie wzoru, który był przedmiotem wcześniejszego pierwszego zgłoszenia i którego dokonuje się w tym samym państwie lub w odniesieniu do tego samego państwa, uważa się za pierwsze zgłoszenie do celów określenia prawa pierwszeństwa, pod warunkiem że w momencie dokonania późniejszego zgłoszenia wcześniejsze zgłoszenie zostało wycofane, zaniechane lub odrzucone bez udostępnienia go publicznie do wglądu i nie pozostawiło jakichkolwiek praw i nie stanowiło podstawy do zastrzeżenia prawa pierwszeństwa. Wcześniejsze zgłoszenie nie może w związku z tym stanowić podstawy do zastrzeżenia prawa pierwszeństwa.
4. Jeśli pierwszego zgłoszenia dokonano w państwie, które nie jest stroną Konwencji paryskiej ani Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, ust. 1–3 stosuje się tylko w takim zakresie, w jakim to państwo, zgodnie z opublikowanymi danymi, przyznaje, na podstawie pierwszego zgłoszenia dokonanego w Urzędzie i spełniającego warunki równoważne wymogom określonym w niniejszym rozporządzeniu, prawo pierwszeństwa o równoważnym skutku. Dyrektor wykonawczy występuje w razie potrzeby do Komisji o rozważenie zwrócenia się do państwa, o którym mowa w zdaniu pierwszym, w celu ustalenia, czy przyznaje ono takie traktowanie na zasadzie wzajemności. Jeżeli Komisja stwierdzi, że przyznane jest traktowanie na zasadzie wzajemności, publikuje odpowiedni komunikat w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
5. Prawo pierwszeństwa, o którym mowa w ust. 4, ma zastosowanie od dnia opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* komunikatu stwierdzającego przyznanie traktowania na zasadzie wzajemności, chyba że w komunikacie podana jest wcześniejsza data rozpoczęcia jego stosowania. Jego stosowanie ustaje z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* komunikatu Komisji wskazującego, że traktowanie na zasadzie wzajemności nie jest już przyznane, chyba że w komunikacie podana jest wcześniejsza data ustania jego stosowania.

6. Komunikaty, o których mowa w ust. 4 i 5, publikuje się także w Dzienniku Urzędowym Urzędu.

Artykuł 42

Zastrzeżenie pierwszeństwa

1. Zgłaszający wzór UE do rejestracji, który zamierza skorzystać z pierwszeństwa z tytułu wcześniejszego zgłoszenia, składa oświadczenie o pierwszeństwie razem ze zgłoszeniem lub w ciągu dwóch miesięcy od daty zgłoszenia. Takie oświadczenie o pierwszeństwie zawiera datę i państwo, w którym dokonano wcześniejszego zgłoszenia. Numer referencyjny wcześniejszego zgłoszenia oraz dokumentację na poparcie zastrzeżenia pierwszeństwa składa się w terminie trzech miesięcy od daty złożenia oświadczenia o pierwszeństwie.

2. Dyrektor wykonawczy może postanowić, że dokumentacja, która ma zostać przedstawiona przez zgłaszającego na poparcie zastrzeżenia pierwszeństwa, może zawierać mniej informacji niż dokumentacja wymagana na podstawie aktów wykonawczych przyjętych na podstawie art. 42a, pod warunkiem że wymagana informacja jest dostępna dla Urzędu z innych źródeł.”;

32) dodaje się art. 42a w brzmieniu:

„Artykuł 42a

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących zastrzeżenia pierwszeństwa

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające rodzaj dokumentacji, jaką należy złożyć w celu zastrzeżenia pierwszeństwa z wcześniejszego zgłoszenia zgodnie z art. 42 ust. 1. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 109 ust. 2.”;

33) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 43

Skutek prawa pierwszeństwa

Skutkiem prawa pierwszeństwa jest uznanie daty pierwszeństwa za datę zgłoszenia wzoru UE do rejestracji w rozumieniu art. 5, 6, 7 i 22, art. 25 ust. 1 lit. d), e) i f) oraz art. 50 ust. 1.”;

34) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 44

Pierwszeństwo z wystawienia

1. Jeżeli zgłaszający wzór UE do rejestracji ujawnił produkty, w których wzór ma być zawarty lub zastosowany, podczas oficjalnej lub oficjalnie uznanej wystawy międzynarodowej objętej warunkami Konwencji o wystawach międzynarodowych z 1928 r. ostatnio zmienionej 30 listopada 1972 r., może on, pod warunkiem dokonania zgłoszenia w terminie sześciu miesięcy od daty pierwszego ujawnienia produktów, zastrzec prawo pierwszeństwa od tej daty.

2. Zgłaszający, który chce zastrzec prawo pierwszeństwa na podstawie ust. 1, składa oświadczenie o pierwszeństwie wraz ze zgłoszeniem lub w ciągu dwóch miesięcy od daty zgłoszenia. W terminie 3 miesięcy od złożenia oświadczenia o pierwszeństwie zgłaszający przedstawia dowody, że produkty, w których zastosowano lub zawarto wzór, zostały wystawione w rozumieniu ust. 1.

3. Pierwszeństwo z wystawienia przyznane w państwie członkowskim lub w państwie trzecim nie powoduje przedłużenia terminu pierwszeństwa ustanowionego w art. 41.”;

35) dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Artykuł 44a

Przyznanie uprawnień wykonawczych

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające rodzaj i szczegóły dowodów, jakie należy przedstawić w celu zastrzeżenia pierwszeństwa z wystawienia zgodnie z art. 44 ust. 2. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 109 ust. 2.”;

36) nagłówek tytułu V otrzymuje brzmienie:

„TYTUŁ V

POSTĘPOWANIE REJESTRACYJNE, ODNOWIENIE I ZMIANA”

37) w art. 45 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urząd bada, czy zgłoszenie wzoru UE do rejestracji spełnia warunki przyznania daty zgłoszenia określone w art. 38.”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Urząd bada, czy:

a) zgłoszenie wzoru UE do rejestracji spełnia warunki i wymogi, o których mowa w art. 36 ust. 5 oraz, w przypadku zgłoszenia zbiorowego, w art. 37 ust. 3;

b) w stosownych przypadkach została uiszczona w wyznaczonym terminie dodatkowa opłata za odroczenie publikacji na podstawie art. 36 ust. 4;

- c) w stosownych przypadkach została uiszczona w wyznaczonym terminie dodatkowa opłata za zgłoszenie zbiorowe na podstawie art. 37 ust. 2.

3. W przypadku gdy zgłoszenie wzoru UE do rejestracji nie spełnia warunków określonych w ust. 1, Urząd wzywa zgłaszającego do usunięcia braków lub uregulowania zaległej płatności w terminie dwóch miesięcy od otrzymania zawiadomienia.

4. Jeżeli zgłaszający nie zastosuje się do wezwania w odniesieniu do warunków, o których mowa w ust. 1, zgłoszenia nie uznaje się za zgłoszenie wzoru UE do rejestracji. Jeżeli zgłaszający zastosuje się do wezwania w odniesieniu do tych warunków, Urząd uznaje za datę zgłoszenia datę, w której usunięto braki lub uregulowano zaległą płatność.

5. Jeżeli zgłaszający nie zastosuje się do wezwania w odniesieniu do warunków, o których mowa w ust. 2, lit. a) i b), Urząd odrzuca zgłoszenie.

6. Jeżeli zgłaszający nie zastosuje się do wezwania w odniesieniu do warunków, o których mowa w ust. 2 lit. c), zgłoszenia nie uznaje się za zgłoszenie wzoru UE do rejestracji w odniesieniu do dodatkowych wzorów, chyba że jest jasne, które wzory mają być objęte uiszczoną opłatą. W przypadku braku innych kryteriów pozwalających określić, które wzory mają być objęte uiszczoną opłatą, Urząd przetwarza wzory według kolejności ich przedstawienia zgodnie z zasadami przyjętymi na podstawie art. 37a. Zgłoszenia nie uznaje się za zgłoszenie wzoru UE do rejestracji w odniesieniu do tych wzorów, w przypadku których dodatkowe opłaty za zgłoszenie nie zostały uiszczone lub nie zostały uiszczone w całości.

7. Nieprzestrzeganie wymagań dotyczących zastrzeżenia pierwszeństwa powoduje utratę prawa pierwszeństwa dla zgłoszenia.”.

38) uchyla się art. 46;

39) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 47

Podstawy odmowy rejestracji

1. Jeżeli Urząd przy badaniu na podstawie art. 45 stwierdzi, że wzór, o którego ochronę wystąpiono, nie odpowiada definicji z art. 3 pkt 1 lub jest sprzeczny z porządkiem publicznym lub przyjętymi dobrymi obyczajami, wówczas powiadamia wnioskującego o odmowie rejestracji wzoru, wskazując podstawę odmowy rejestracji.

2. W powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, Urząd wyznacza okres, w którym zgłaszający może przedłożyć uwagi, wycofać zgłoszenie lub zakwestionowane widoki lub złożyć zmienione przedstawienie wzoru, które różni się jedynie nieistotnymi szczegółami od pierwotnie złożonego przedstawienia.

3. Jeżeli zgłaszający nie usunie podstaw odmowy rejestracji, Urząd odrzuca zgłoszenie. Jeżeli podstawy te dotyczą jedynie niektórych wzorów zawartych w zgłoszeniu zbiorowym, Urząd odmawia rejestracji wyłącznie w odniesieniu do tych wzorów.”;

40) dodaje się art. 47a w brzmieniu:

„Artykuł 47a

Wycofanie i zmiana

1. Zgłaszający może w każdej chwili wycofać zgłoszenie wzoru UE do rejestracji lub, w przypadku zgłoszenia zbiorowego, wycofać niektóre ze wzorów zawartych w zgłoszeniu.

2. Zgłaszający może w każdej chwili zmienić przedstawienie zgłoszonego wzoru UE w zakresie nieistotnych szczegółów.”;

41) dodaje się art. 47b w brzmieniu:

„Artykuł 47b

Przekazanie uprawnień dotyczących zmiany zgłoszenia

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 109 ust. 2 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia szczegółów procedury dokonywania zmiany zgłoszenia, o której mowa w art. 47a ust. 2.”;

42) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 48

Rejestracja

1. Jeżeli spełnione zostały wymogi zgłoszenia wzoru UE do rejestracji i zgłoszenie nie zostało odrzucone na podstawie art. 47, Urząd dokonuje wpisu wzoru zawartego w zgłoszeniu oraz danych, o których mowa w art. 72 ust. 2, do rejestru.

2. Jeżeli zgłoszenie zawiera wniosek o odroczenie publikacji rejestracji na podstawie art. 50, wskazanie takiego wniosku wpisuje się do rejestru wraz z datą upływu terminu odroczenia.

3. Rejestracja następuje w dacie zgłoszenia, o której mowa w art. 38.

4. Opłaty wniesione na podstawie art. 36 ust. 4 i art. 37 ust. 2 nie podlegają zwrotowi, nawet jeżeli zgłoszony wzór nie zostanie zarejestrowany.”;

43) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 49

Publikacja

Po rejestracji Urząd publikuje zarejestrowany wzór UE w Biuletynie Wzorów UE, zgodnie z art. 73 ust. 1 lit. a).”;

- 44) dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Artykuł 49a

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących publikacji

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać publikacja, o której mowa w art. 49. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 109 ust. 2.”;

- 45) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 50

Odroczenie publikacji

1. Zgłaszający wzór UE do rejestracji może wraz ze zgłoszeniem złożyć wniosek o odroczenie publikacji zarejestrowanego wzoru UE na okres 30 miesięcy od daty zgłoszenia wzoru UE lub, jeżeli zastrzega pierwszeństwo, od daty pierwszeństwa.

2. Na wniosek, o którym mowa w ust. 1, Urząd wprawdzie dokonuje rejestracji zarejestrowanego wzoru UE, jeśli spełnione są warunki określone w art. 48, jednak ani przedstawienie wzoru, ani pozostałe dokumenty związane ze zgłoszeniem nie są udostępniane publicznie do wglądu, z zastrzeżeniem art. 74 ust. 2.

3. Urząd publikuje w Biuletynie Wzorów UE wskazanie wniosku, o którym mowa w ust. 1. Wskazaniu towarzyszą dane identyfikujące właściciela praw do zarejestrowanego wzoru, w stosownym przypadku dane pełnomocnika, data zgłoszenia i rejestracji oraz numer referencyjny zgłoszenia. Nie publikuje się ani przedstawienia wzoru, ani żadnych danych umożliwiających identyfikację jego postaci.

4. Wraz z upływem terminu odroczenia lub w terminie wcześniejszym na wniosek właściciela praw Urząd udostępnia publicznie do wglądu wszelkie wpisy w rejestrze i akta odnoszące się do zgłoszenia i publikuje zarejestrowany wzór UE w Biuletynie Wzorów UE.

5. Właściciel praw może nie dopuścić do publikacji zarejestrowanego wzoru UE, o której mowa w ust. 4, występując w tym celu z wnioskiem o zrzeczenie się wzoru UE zgodnie z art. 51 najpóźniej trzy miesiące przed upływem okresu odroczenia. Wszelkie wnioski o wpisanie zrzeczenia się do rejestru, które nie spełniają wymogów określonych w art. 51 i aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 51a lub które zostały złożone po terminie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, są odrzucane.

6. W przypadku rejestracji na podstawie zgłoszenia zbiorowego właściciel praw wraz z wnioskiem o wcześniejszą publikację, o której mowa w ust. 4, lub wnioskiem o zrzeczenie się, o którym mowa w ust. 5, wyraźnie wskazuje, które ze wzorów zawartych w zgłoszeniu mają być opublikowane wcześniej lub stanowić przedmiot zrzeczenia się oraz w przypadku których wzorów ma być podtrzymane odroczenie publikacji.

7. Jeżeli właściciel nie spełni wymogu określonego w ust. 6, Urząd wzywa go do usunięcia braku w wyznaczonym terminie, który w żadnym razie nie może przekraczać 30-miesięcznego terminu odroczenia.

8. Nieusunięcie w wyznaczonym terminie braku, o którym mowa w ust. 7, skutkuje uznaniem wniosku o wcześniejszą publikację za niezłożony lub odrzuceniem wniosku o zrzeczenie się.

9. Wszczęcie postępowania sądowego na podstawie zarejestrowanego wzoru UE przed upływem terminu odroczenia publikacji jest możliwe tylko wtedy, gdy dane zawarte w rejestrze i w aktach dotyczących zgłoszenia zostały przekazane osobie, której to postępowanie dotyczy.”;

46) dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Artykuł 50a

Publikacja po terminie odroczenia

Wraz z upływem terminu odroczenia, o którym mowa w art. 50 lub, w przypadku wniosku o wcześniejszą publikację, Urząd tak szybko jak to technicznie możliwe:

- a) publikuje zarejestrowany wzór UE w Biuletynie Wzorów UE ze wskazaniem określonymi w przepisach przyjętych na podstawie art. 49a, wraz ze wskazaniem faktu, że zgłoszenie zawierało wniosek o odroczenie publikacji na podstawie art. 50;
- b) udostępnia publicznie do wglądu akta odnoszące się do wzoru;
- c) udostępnia publicznie do wglądu wpisy w rejestrze, włącznie z wpisami nieudostępnionymi do wglądu na podstawie art. 74 ust. 5.”;

47) dodaje się art. 50b w brzmieniu:

„Artykuł 50b

Świadectwa rejestracji

Po publikacji zarejestrowanego wzoru UE Urząd wydaje świadectwo rejestracji. Urząd wydaje uwierzytelnione lub niewuierzytelnione kopie świadectwa za opłatą, jeżeli są one wydawane za pomocą środków innych niż elektroniczne.”;

48) dodaje się art. 50c i 50d w brzmieniu:

Przyznanie uprawnień wykonawczych

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać świadectwo rejestracji, o którym mowa w art. 50b, oraz jego formę. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 109 ust. 2.

Artykuł 50d

Odnowienie

1. Rejestrację wzoru UE odnawia się na wniosek właściciela prawa lub innej osoby wyraźnie przez niego upoważnionej, pod warunkiem uiszczenia opłat za odnowienie.

2. Urząd powiadamia właściciela zarejestrowanego wzoru UE oraz każdą inną osobę posiadającą wpisane do rejestru prawo w odniesieniu do wzoru UE o wygaśnięciu rejestracji co najmniej sześć miesięcy przed datą tego wygaśnięcia. Urząd nie ponosi odpowiedzialności za niepodanie takiej informacji, a fakt niepodania takiej informacji nie ma wpływu na wygaśnięcie rejestracji.

3. Wniosek o odnowienie składa się w terminie sześciu miesięcy przed wygaśnięciem rejestracji. W tym okresie należy również uiścić opłatę za odnowienie. W przypadku niedotrzymania wspomnianego terminu można złożyć wniosek i uiścić opłatę w okresie kolejnych sześciu miesięcy następujących po wygaśnięciu rejestracji, pod warunkiem że w tym kolejnym terminie uiszczona zostanie dodatkowa opłata za opóźnione uiszczenie opłaty za odnowienie lub opóźnione złożenie wniosku o odnowienie.

4. Wniosek o odnowienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera również:

- a) nazwisko osoby wnioskującej o odnowienie rejestracji;
- b) numer rejestracji wzoru UE, którego dotyczy wniosek o odnowienie;
- c) w przypadku rejestracji na podstawie zgłoszenia zbiorowego – wskazanie wzorów objętych wnioskiem o odnowienie.

Jeżeli uiszczono opłaty za odnowienie, uznaje się, że płatność stanowi wniosek o odnowienie, pod warunkiem wskazania w niej wszelkich niezbędnych informacji pozwalających stwierdzić cel tej płatności.

5. W przypadku rejestracji na podstawie zgłoszenia zbiorowego, gdy uiszczone opłaty nie są wystarczające do pokrycia wszystkich wzorów, dla których wnosi się o odnowienie, rejestrację odnawia się, jeżeli jasne jest, które wzory mają zostać objęte uiszczoną opłatą. W przypadku braku innych kryteriów pozwalających określić, które wzory mają być objęte uiszczoną opłatą, Urząd przetwarza wzory według kolejności ich przedstawienia zgodnie z zasadami przyjętymi na podstawie art. 37a.

6. Odnowienie staje się skuteczne od następnego dnia od daty wygaśnięcia istniejącej rejestracji. Odnowienie wpisuje się do rejestru.

7. Jeżeli wniosek o odnowienie został wniesiony w terminie przewidzianym w ust. 3, lecz nie zostały spełnione inne warunki dotyczące odnowienia przewidziane w niniejszym artykule, Urząd informuje zgłaszającego o stwierdzonych brakach.

8. W przypadku gdy wniosek o odnowienie nie został wniesiony lub wniesiono go po upływie terminu przewidzianego w ust. 3, lub gdy nie uiszczono opłat, lub uiszczono je dopiero po upływie przedmiotowego terminu, lub gdy nie uzupełniono w tym terminie braków, o których mowa w ust. 7, Urząd stwierdza, że rejestracja wygasła, i powiadamia o tym właściciela wzoru UE. Urząd wykreśla wzór z rejestru, kiedy stwierdzenie wygaśnięcia stanie się ostateczne. Wykreślenie staje się ostateczne następnego dnia po wygaśnięciu dotychczasowej rejestracji. W przypadku gdy opłaty za odnowienie zostały uiszczone, lecz rejestracja nie została odnowiona, opłaty są zwracane.

9. Można złożyć jeden wniosek o odnowienie dwóch lub większej liczby wzorów, pod warunkiem że w przypadku wszystkich wzorów objętych wnioskiem właściciel lub pełnomocnik jest tożsamy. Wymaganą opłatę za odnowienie uiszcza się w odniesieniu do każdego wzoru mającego podlegać odnowieniu.

49) dodaje się art. 50e w brzmieniu:

„Artykuł 50e

Zmiana

1. Przedstawienie zarejestrowanego wzoru UE nie może być zmienione w rejestrze w okresie rejestracji ani w trakcie jej odnowienia, z wyjątkiem nieistotnych szczegółów.

2. Wniosek właściciela o zmianę zawiera przedstawienie zarejestrowanego wzoru UE w jego zmienionej wersji.

3. Wniosek o zmianę uznaje się za dokonany w momencie wniesienia wymaganej opłaty. Jeżeli opłata nie została uiszczona lub nie została uiszczona w całości, Urząd powiadamia o tym właściciela. Można złożyć jeden wniosek o zmianę tego samego elementu w dwóch lub więcej rejestracjach, pod warunkiem że w przypadku wszystkich wzorów właściciel jest tożsamy. Wymaganą opłatę za zmianę uiszcza się dla każdej rejestracji mającej podlegać zmianie. Jeżeli wymogi dotyczące zmiany rejestracji określone w niniejszym artykule i aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 50f nie zostały spełnione, Urząd powiadamia właściciela o stwierdzonych brakach. Jeżeli stwierdzone braki nie zostaną usunięte w terminie wyznaczonym przez Urząd, Urząd odrzuca wniosek o zmianę.

4. Publikacja rejestracji zmiany zawiera przedstawienie zarejestrowanego wzoru UE w jego zmienionej wersji.”;

50) dodaje się art. 50f w brzmieniu:

„Artykuł 50f

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących zmiany

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać wniosek o zmianę, o którym mowa w art. 50e ust. 2. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 109 ust. 2.”;

- 51) dodaje się art. 50g w brzmieniu:

„Artykuł 50g

Zmiana imienia i nazwiska lub nazwy lub adresu

1. Właściciel wzoru UE informuje Urząd o zmianie swojego imienia i nazwiska lub nazwy lub adresu, która nie jest konsekwencją przeniesienia lub zmiany własności zarejestrowanego wzoru UE.

2. W przypadku zmiany imienia i nazwiska lub nazwy lub adresu w odniesieniu do dwóch lub więcej rejestracji tego samego właściciela wystarczy złożyć jeden wniosek.

3. Jeżeli wymogi dotyczące zmiany imienia i nazwiska lub nazwy lub adresu określone w niniejszym artykule i aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 50h nie zostały spełnione, Urząd powiadamia właściciela wzoru UE o stwierdzonych brakach. Jeżeli stwierdzone braki nie zostaną usunięte w terminie wyznaczonym przez Urząd, Urząd odrzuca wniosek.

4. Ust. 1, 2 i 3 mają również zastosowanie do zmiany imienia i nazwiska lub nazwy lub adresu pełnomocnika wpisanego do rejestru.

5. Urząd odnotowuje dane, o których mowa w art. 72 ust. 3 pkt a) i b), w rejestrze.

6. Ust. 1–4 mają zastosowanie do zgłoszeń wzoru UE. Zmianę wprowadza się w prowadzonych przez Urząd aktach dotyczących zgłoszenia wzoru UE.”;

- 52) dodaje się art. 50h w brzmieniu:

„Artykuł 50h

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących zmiany imienia i nazwiska lub nazwy lub adresu

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać wniosek o zmianę imienia i nazwiska lub nazwy lub adresu na podstawie art. 50g ust. 1. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 109 ust. 2.”;

- 53) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 51

Zrzeczenie się

1. Zrzeczenie się zarejestrowanego wzoru UE jest zgłaszane do Urzędu przez właściciela prawa w formie pisemnego oświadczenia. Staje się ono skuteczne z chwilą wpisu do rejestru.
2. Jeżeli zrzeczenie się dotyczy wzoru UE, który jest przedmiotem odroczonej publikacji, uznaje się, że od początku nie powodował on skutków określonych w niniejszym rozporządzeniu.
3. Zrzeczenie się zostaje wpisane do rejestru wyłącznie za zgodą właściciela prawa wpisanego do rejestru. Jeżeli w rejestrze była wpisana licencja, zrzeczenie się zostaje zapisane w rejestrze tylko w przypadku, gdy właściciel zarejestrowanego wzoru UE udowodni, że powiadomił licencjobiorcę o swoim zamiarze zrzeczenia się. Wpisu zrzeczenia dokonuje się po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym właściciel wykaże przed Urzędem, że powiadomił licencjobiorcę o swoim zamiarze zrzeczenia się, lub przed upływem tego terminu, jeżeli właściciel udowodni, że licencjobiorca wyraził zgodę.
4. Jeżeli na podstawie art. 15 w związku z uprawnieniem do zarejestrowanego wzoru UE wniesiono skargę do właściwego sądu lub organu, Urząd nie dokonuje wpisu zrzeczenia się do rejestru bez zgody skarżącego.
5. Jeżeli wymogi dotyczące zrzeczenia się określone w niniejszym artykule i aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 51a nie zostały spełnione, Urząd powiadamia zgłaszającego o stwierdzonych brakach. Jeżeli w terminie wyznaczonym przez Urząd stwierdzone braki nie zostaną usunięte, Urząd nie dokonuje wpisu zrzeczenia się do rejestru.”;

54) dodaje się art. 51a w brzmieniu:

„Artykuł 51a

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących zrzeczenia się

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające:

- a) szczegółowe elementy, jakie ma zawierać oświadczenie o zrzeczeniu się na podstawie art. 51 ust. 1;
- b) rodzaj dokumentacji wymaganej do ustalenia zgody osoby trzeciej na podstawie art. 51 ust. 3 i zrzekającego się na podstawie art. 51 ust. 4.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 109 ust. 2.”;

55) w art. 52 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem art. 25 ust. 2–5 każda osoba fizyczna lub prawna, jak również upoważniony organ publiczny, może złożyć w Urzędzie wniosek o unieważnienie zarejestrowanego wzoru UE.

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek o unieważnienie jest niedopuszczalny, jeżeli wniosek odnoszący się do tych samych roszczeń pomiędzy tymi samymi stronami został prawomocnie rozstrzygnięty co do istoty sprawy albo przez Urząd, albo przez sąd do spraw wzorów UE, o którym mowa w art. 80, i jeżeli rozstrzygnięcie Urzędu lub tego sądu jest prawomocne.”;

56) Art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 53

Rozpatrywanie wniosku

1. Jeżeli Urząd uzna, że wniosek o unieważnienie jest dopuszczalny, Urząd bada, czy podstawy unieważnienia wymienione w art. 25 stanowią przeszkodę utrzymania zarejestrowanego wzoru UE.

2. W trakcie rozpatrywania wniosku o unieważnienie Urząd wzywa strony tak często, jak to konieczne, do składania uwag w terminie ustalonym przez Urząd odnośnie do komunikatów wydanych przez inne strony lub sam Urząd.

3. Na wniosek właściciela zarejestrowanego wzoru UE osoba zgłaszająca wniosek o unieważnienie, która powołuje się na wcześniejszy unijny lub krajowy znak towarowy jako oznaczenie odróżniające w rozumieniu art. 25 ust. 1 lit. e), przedstawia dowód rzeczywistego używania takiego znaku zgodnie z art. 64 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) 2017/1001 i przepisami przyjętymi na podstawie art. 53a tego rozporządzenia.

4. Informacja o decyzji Urzędu w sprawie wniosku o unieważnienie zostaje wprowadzona do rejestru, o ile jest to decyzja prawomocna.

5. Urząd może wezwać strony do zawarcia ugody.”;

57) dodaje się art. 53a w brzmieniu:

„Artykuł 53a

Przekazanie uprawnień dotyczących unieważnienia

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 109a w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia szczegółów procedury dotyczącej unieważnienia wzoru UE, o której mowa w art. 52 i 53, w tym możliwości rozpatrzenia wniosku o unieważnienie w pierwszej kolejności, jeżeli właściciel zarejestrowanego wzoru UE nie kwestionuje podstaw unieważnienia ani żądanego zadośćuczynienia.”;

- 58) Art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 55

Decyzje, od których przysługuje odwołanie

1. Odwołanie przysługuje od decyzji Urzędu, o których mowa w art. 102 lit. a), b), c) i e).
2. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, do odwołań rozpatrywanych przez Izby Odwoławcze na podstawie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy zawarte w art. 66–72 rozporządzenia (UE) 2017/1001.”;

- 59) dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Artykuł 55a

Przekazanie uprawnień dotyczących postępowania odwoławczego

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 109a w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia szczegółowych uregulowań dotyczących postępowania odwoławczego prowadzonego na podstawie niniejszego rozporządzenia.”;

- 60) Uchyła się art. 56–61;
- 61) Art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 62

Decyzje i komunikaty Urzędu

1. Decyzje Urzędu zawierają określenie podstaw, na których są oparte. Decyzje opierają się wyłącznie na podstawach lub materiale dowodowym, co do których zainteresowane strony miały możliwość przedstawiania swoich uwag. W przypadku gdy przed Urzędem prowadzi się postępowanie ustne, decyzja może zostać wydana ustnie. Taką decyzję doręcza się następnie stronom na piśmie.
2. W każdej decyzji, komunikacie lub powiadomieniu wydanym przez Urząd wskazuje się departament lub wydział Urzędu, wraz z imieniem i nazwiskiem lub imionami i nazwiskami odpowiedzialnego urzędnika lub urzędników. Decyzje są podpisywane przez tego urzędnika lub tych urzędników albo zamiast podpisu zostają opatrzone nadrukiem lub odciskiem pieczęci Urzędu. Dyrektor wykonawczy może przewidzieć możliwość stosowania innych sposobów określania departamentu lub wydziału Urzędu i imienia i nazwiska lub imienia i nazwisk odpowiedzialnego urzędnika lub urzędników lub identyfikacji innej niż za pomocą pieczęci, w przypadku gdy wydane decyzje, komunikaty lub powiadomienia są przekazywane za pośrednictwem innego technicznego środka komunikacji.

3. Do decyzji Urzędu, od których można wnieść odwołanie, załącza się pisemną informację wskazującą, że odwołanie składa się na piśmie w Urzędzie w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia danej decyzji. Ponadto w informacji tej zwraca się uwagę stron na art. 66, 67, 68, 71 i 72 rozporządzenia (UE) 2017/1001, które mają również zastosowanie do odwołań wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 55 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Strony nie mogą powoływać się na zaniechanie przez Urząd udzielenia informacji o dostępności postępowania odwoławczego.”;

62) art. 63 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W toku postępowania Urząd bada stan faktyczny z urzędu. W postępowaniu dotyczącym unieważnienia badania Urzędu ograniczają się jednak do podstaw, okoliczności faktycznych, dowodów i argumentów przedstawionych przez strony oraz do żądanego zadośćuczynienia.”;

63) Art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 64

Postępowanie ustne

1. Jeżeli Urząd uzna to za stosowne, przeprowadza postępowanie ustne z własnej inicjatywy albo na wniosek jednej ze stron uczestniczących w postępowaniu.

2. Postępowanie ustne przed ekspertami oraz departamentem odpowiedzialnym za prowadzenie rejestru jest niejawne.

3. Postępowanie ustne przed Wydziałem Unieważnień oraz Izbą Odwoławczą, łącznie z ogłoszeniem decyzji, jest jawne, o ile departament, przed którym toczy się postępowanie, nie zadecyduje inaczej w przypadkach, w których jawność postępowania mogłaby pociągnąć za sobą poważne i nieuzasadnione szkody, w szczególności dla jednej ze stron postępowania.”;

64) dodaje się art. 64a w brzmieniu:

„Artykuł 64a

Przekazanie uprawnień dotyczących postępowania ustnego

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 109a w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia szczegółowych uregulowań dotyczących postępowania ustnego, o którym mowa w art. 64, w tym szczegółowych uregulowań dotyczących używania języków zgodnie z art. 98.”;

65) w art. 65 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Termin wyznaczony w takim wezwaniu jest nie krótszy niż jeden miesiąc, chyba że strona, świadek lub biegły zgadza się na krótszy termin.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Dyrektor wykonawczy określa wysokość kwot wydatków, które mają być zapłacone, w tym zaliczek, w odniesieniu do kosztów postępowania dowodowego, o którym mowa w niniejszym artykule.”;

66) dodaje się art. 65a w brzmieniu:

„Artykuł 65a

Przekazanie uprawnień dotyczących postępowania dowodowego

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 109a w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia szczegółowych uregulowań dotyczących postępowania dowodowego, o którym mowa w art. 65.”;

67) art. 66 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 66

Zawiadomienie

1. Urząd zawiadamia zainteresowanych z urzędu o wszystkich decyzjach i wezwaniach oraz powiadomieniach lub innych komunikatach, od których zaczyna biec termin lub o których zawiadamia się zainteresowanych na podstawie innych przepisów niniejszego rozporządzenia lub aktów przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia, lub w przypadku których dyrektor wykonawczy zarządził takie zawiadomienie.

2. Zawiadomienie doręcza się drogą elektroniczną. Szczegóły dotyczące środków elektronicznych określa dyrektor wykonawczy.

3. W przypadku gdy Urząd nie może dostarczyć zawiadomienia, zawiadomienie następuje w drodze obwieszczenia publicznego. Dyrektor wykonawczy określa sposób dokonania obwieszczenia publicznego oraz wyznacza początek biegu jednomiesięcznego terminu, z upływem którego doręczenie danego dokumentu uznaje się za dokonane.”;

68) dodaje się art. 66a w brzmieniu:

„Artykuł 66a

Przekazanie uprawnień dotyczących zawiadomienia

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 109a w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia szczegółowych uregulowań dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 66.”;

69) dodaje się art. 66b i 66c w brzmieniu:

„Artykuł 66b

Zawiadomienie o utracie praw

W przypadku gdy Urząd ustali, że z niniejszego rozporządzenia lub aktów przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia wynika utrata jakichkolwiek praw, bez podejmowania jakiejkolwiek decyzji, informuje o tym osoby zainteresowane zgodnie z art. 66. Osoby zainteresowane mogą w terminie dwóch miesięcy od doręczenia takiego zawiadomienia wnieść o wydanie decyzji w tej sprawie, jeżeli uznają ustalenia Urzędu za nieprawidłowe. Urząd wydaje taką decyzję tylko wtedy, gdy nie zgadza się z osobami wnoszącymi o jej wydanie; w przeciwnym wypadku Urząd zmienia swoje ustalenia i informuje o tym osoby wnoszące o wydanie decyzji.

Artykuł 66c

Przekazywanie informacji Urzędowi

Informacje przekazuje się Urzędowi za pomocą środków elektronicznych. Dyrektor wykonawczy określa zakres używanych środków elektronicznych oraz sposób i warunki techniczne używania tych środków elektronicznych.”;

- 70) dodaje się art. 66d w brzmieniu:

„Artykuł 66d

Przekazanie uprawnień dotyczących przekazywania informacji Urzędowi

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 109a w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia szczegółowych uregulowań dotyczących przekazywania Urzędowi informacji, o którym mowa w art. 66c, oraz form takiego przekazywania udostępnianych przez Urząd.”;

- 71) dodaje się art. 66e w brzmieniu:

„Artykuł 66e

Terminy

1. Terminy określa się w pełnych latach, miesiącach, tygodniach lub dniach. Termin rozpoczyna bieg następnego dnia po dniu określonego zdarzenia. Termin nie może być krótszy niż jeden miesiąc i dłuższy niż sześć miesięcy, chyba że w niniejszym rozporządzeniu lub w aktach przyjętych na jego podstawie określono inaczej.
2. Przed rozpoczęciem roku kalendarzowego dyrektor wykonawczy określa dni, w które Urząd nie przyjmuje dokumentów.
3. W przypadku faktycznej przerwy w połączeniu Urzędu z dopuszczonymi elektronicznymi środkami komunikacji dyrektor wykonawczy określa długość tej przerwy.

4. Jeżeli nadzwyczajne zdarzenie, takie jak klęska żywiołowa lub strajk, spowodują przerwę lub zakłócenia w prawidłowej komunikacji między stronami postępowania a Urzędem lub odwrotnie, dyrektor wykonawczy może ustalić, że w przypadku stron postępowania, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę statutową na obszarze geograficznym dotkniętym tym nadzwyczajnym zdarzeniem lub które wyznaczyły pełnomocników mających miejsce prowadzenia działalności na tym obszarze, wszystkie terminy, które w normalnych okolicznościach upłynęłyby w dniu lub po dniu zaistnienia takiego zdarzenia, przedłuża się do określonej daty. Wyznaczając tę datę, dyrektor wykonawczy ocenia, kiedy nadzwyczajne zdarzenie ustanie. Jeżeli zdarzenie dotyczy siedziby Urzędu, dyrektor wykonawczy wyraźnie wskazuje, że przedłużenie terminu dotyczy wszystkich stron postępowania.”;

72) dodaje się art. 66f w brzmieniu:

„Artykuł 66f

Przekazanie uprawnień dotyczących sposobu obliczania i długości terminu

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 109a w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze szczegółowego określenia sposobu obliczania i długości terminów, o których mowa w art. 66e.”;

73) dodaje się art. 66g i 66h w brzmieniu:

„Artykuł 66g

Sprostowanie błędów i oczywistych omyłek

1. Urząd – z własnej inicjatywy lub na wniosek strony – poprawia wszystkie błędy językowe lub błędy pisarskie i oczywiste omyłki w swoich decyzjach lub błędy popełnione przy rejestracji wzoru UE lub publikacji tej rejestracji.
2. W przypadku gdy o sprostowanie błędów popełnionych przy rejestracji wzoru UE lub publikacji rejestracji wnosi właściciel, art. 50g stosuje się odpowiednio.
3. Urząd publikuje sprostowanie błędów popełnionych przy rejestracji wzoru UE i publikacji rejestracji.

Artykuł 66h

Wykreślanie wpisów w rejestrze i uchylanie decyzji

1. W przypadku gdy Urząd dokonał wpisu do rejestru lub podjął decyzję dotkniętą oczywistym błędem popełnionym przez Urząd, wykreśla dany wpis lub uchyla daną decyzję. Jeżeli jest tylko jedna strona postępowania, a wpis do rejestru lub czynność mają wpływ na jej prawa, wówczas dokonuje się wykreślenia wpisu lub uchyla się decyzję nawet wówczas, gdy błąd ten nie był oczywisty dla strony.
2. Wykreślenia lub uchylenia, o których mowa w ust. 1, dokonuje z urzędu lub na wniosek strony postępowania departament, który dokonał wpisu lub wydał decyzję.

Wykreślenia wpisu w rejestrze lub uchylenia decyzji dokonuje się w terminie jednego roku od daty wpisu lub od daty wydania decyzji, po zapoznaniu się ze stanowiskiem stron postępowania i wszystkich właścicieli praw do danego wzoru UE, które wpisano do rejestru. Urząd prowadzi rejestr wszystkich takich wykreśleń lub uchyleń.

4. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla prawa stron do wniesienia odwołania zgodnie z art. 55 i 55a i nie wpływa na możliwość sprostowania błędów i oczywistych omyłek zgodnie z art. 66g. W przypadku wniesienia odwołania od decyzji Urzędu zawierającej błąd postępowanie odwoławcze staje się bezprzedmiotowe po uchyleniu przez Urząd jego decyzji na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu. W takim przypadku stronie wnoszącej odwołanie zwraca się opłatę za odwołanie.”;

74) dodaje się art. 66i w brzmieniu:

„Artykuł 66i

Przekazanie uprawnień dotyczących wykreślenia wpisów i uchylenia decyzji

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 109a w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia procedury wykreślenia wpisów w rejestrze i uchylenia decyzji, o której mowa w art. 66h.”;

75) w art. 67 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 zdanie czwarte otrzymuje brzmienie:

„W przypadku niezłożenia wniosku o odnowienie rejestracji lub nieuiszczenia opłaty za odnowienie wniosek składa się, a zaniechanej czynności dokonuje się w ciągu 12 miesięcy od upływu dodatkowego terminu wynoszącego 6 miesięcy od wygaśnięcia rejestracji przewidzianego w art. 50d ust. 3 zdanie trzecie.”;

b) w ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Jeśli wniosek o przywrócenie do stanu poprzedniego zostanie przyjęty, opłata podlega zwrotowi.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Nieprzestrzeganie terminów określonych w ustępie 2 i w art. 67a nie stanowi podstawy do przywrócenia praw, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.”;

76) dodaje się art. 67a i 67b w brzmieniu:

„Artykuł 67a

Kontynuacja postępowania

1. Urząd może zezwolić zgłaszającemu zarejestrowany wzór UE lub właścicielowi takiego wzoru, lub innej stronie postępowania, która nie dotrzymała terminu wyznaczonego przez Urząd, na kontynuację postępowania, jeżeli wraz ze złożeniem wniosku dokonano zaniechanej czynności. Wniosek o kontynuację postępowania jest dopuszczalny wyłącznie wówczas, jeżeli został złożony w terminie dwóch miesięcy po upływie wyznaczonego terminu. Wnosku nie uznaje się za złożony, dopóki nie zostanie wniesiona opłata za kontynuację postępowania.

2. Kontynuacja postępowania nie przysługuje w przypadku nieprzestrzegania terminów określonych w:

- a) art. 38 i art. 41 ust. 1, art. 44 ust. 1, art. 45 ust. 3, art. 50d ust. 3 i art. 67 ust. 2;
- b) art. 68 i art. 72 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001 w związku z art. 55 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
- c) ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Wniosek o kontynuację rozstrzyga departament właściwy do podejmowania decyzji w sprawie zaniechanej czynności.

4. Jeżeli Urząd uwzględni wniosek o kontynuację, skutki niedochowania terminu zostają zniesione. Jeżeli między upływem tego terminu a złożeniem wniosku o kontynuację postępowania wydana zostanie decyzja, departament właściwy do podjęcia decyzji w sprawie uchybionej czynności weryfikuje tę decyzję i zmienia ją, w przypadku gdy samo dopełnienie zaniechanej czynności jest wystarczające. Jeżeli w wyniku weryfikacji Urząd stwierdzi, że nie jest konieczna zmiana pierwotnej decyzji, potwierdza tę decyzję na piśmie.

5. Jeżeli Urząd odrzuci wniosek o kontynuację, wniesiona opłata podlega zwrotowi.

Artykuł 67b

Przerwanie postępowania

1. Postępowanie przed Urzędem przerywa:

- a) śmierć lub brak zdolności do czynności prawnych zgłaszającego zarejestrowany wzór UE lub właściciela zarejestrowanego wzoru UE, lub osoby upoważnionej na podstawie prawa krajowego do działania w imieniu zgłaszającego lub właściciela.
- b) przeszkoda prawna uniemożliwiająca zgłaszającemu zarejestrowany wzór UE lub właścicielowi zarejestrowanego wzoru UE kontynuowanie postępowania przed Urzędem, wynikająca z postępowania sądowego skierowanego do jego majątku;
- c) śmierć lub brak zdolności do czynności prawnych pełnomocnika zgłaszającego zarejestrowany wzór UE lub właściciela zarejestrowanego wzoru UE, lub przeszkoda prawna uniemożliwiająca temu pełnomocnikowi kontynuowanie

postępowania przed Urzędem, wynikająca z postępowania sądowego skierowanego do jego majątku.

O ile śmierć lub brak zdolności do czynności prawnych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), nie wpływają na uprawnienia pełnomocnika wyznaczonego na podstawie art. 78, postępowanie zostaje przerwane jedynie na wniosek takiego pełnomocnika.

2. Postępowanie przed Urzędem może zostać podjęte natychmiast po ustaleniu tożsamości osoby uprawnionej do kontynuowania postępowania lub po wyczerpaniu przez Urząd wszystkich racjonalnych prób ustalenia tożsamości takiej osoby.”;

77) dodaje się art. 67c w brzmieniu:

„Artykuł 67c

Przekazanie uprawnień dotyczących podjęcia postępowania

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 109a w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia szczegółowych uregulowań dotyczących podjęcia przed Urzędem postępowania, o którym mowa w art. 67b ust. 2.”;

78) Art. 68 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 68

Odniesienie do zasad ogólnych

W przypadku braku przepisów proceduralnych w niniejszym rozporządzeniu lub w aktach przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia Urząd bierze pod uwagę zasady proceduralne powszechnie uznane w państwach członkowskich.”;

79) w art. 69 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Prawa Urzędu do pobierania opłat wygasają po upływie czterech lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym opłata stała się wymagalna.

2. Prawa wobec Urzędu do zwrotu opłat lub nadpłat wygasają po upływie czterech lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym roszczenie to powstało.”;

80) Art. 70 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 70

Podział kosztów

1. Przegrywająca strona w postępowaniu w sprawie unieważnienia zarejestrowanego wzoru UE lub w postępowaniu odwoławczym pokrywa uiszczone przez drugą stronę opłaty za wniosek o unieważnienie i za odwołanie. Przegrywająca strona pokrywa także konieczne koszty poniesione przez drugą stronę w związku z postępowaniem,

łącznie z kosztami podróży i pobytu oraz wynagrodzeniem pełnomocnika w rozumieniu art. 78 ust. 1, w granicach maksymalnych stawek ustalonych dla każdej kategorii kosztów w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 70a.

2. W przypadku gdy żądania każdej ze stron zostają uwzględnione jedynie w części lub jeżeli przemawiają za tym względy słuszności, Wydział Unieważnień lub Izba Odwoławcza decydują o innym podziale kosztów niż określony w ust. 1.

3. Strona, która kończy postępowanie poprzez wycofanie zgłoszenia wzoru UE, wniosku o unieważnienie lub odwołania, poprzez nieodnowienie rejestracji wzoru UE lub poprzez zrzeczenie się zarejestrowanego wzoru UE, ponosi opłaty i koszty poniesione przez drugą stronę, jak określono w ust. 1 i 2.

4. W przypadku umorzenia postępowania o kosztach decyduje Wydział Unieważnień lub Izba Odwoławcza według własnego uznania.

5. W przypadku gdy strony zawierają przed Wydziałem Unieważnień lub Izbą Odwoławczą ugodę dotyczącą podziału kosztów innego niż przewidziany w ust. 1–4, zainteresowany organ bierze tę ugodę pod uwagę.

6. Wydział Unieważnień lub Izba Odwoławcza ustalają z urzędu kwotę kosztów podlegającą zwrotowi na podstawie ust. 1–5 niniejszego artykułu, jeżeli koszty te ograniczają się do opłat na rzecz Urzędu i kosztów zastępstwa procesowego. W każdym innym przypadku sekretariat Izby Odwoławczej lub Wydziału Unieważnień określa na wniosek kwotę kosztów podlegającą zwrotowi. Taki wniosek jest dopuszczalny jedynie w terminie dwóch miesięcy od dnia, w którym decyzja stanowiąca podstawę ustalenia kosztów stała się ostateczna, i dołącza się do niego zestawienie kosztów i dowód potwierdzający. W przypadku kosztów zastępstwa procesowego na podstawie art. 78 ust. 1 wystarczające jest oświadczenie pełnomocnika, że koszty te zostały poniesione. W przypadku pozostałych kosztów wystarczające jest ich uprawdopodobnienie. W przypadku gdy kwotę kosztów ustala się na podstawie zdania pierwszego niniejszego ustępu, koszty zastępstwa procesowego ustala się na poziomie określonym w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 70a i bez względu na to, czy zostały faktycznie poniesione.

7. W decyzjach ustalających koszty przyjętych zgodnie z ust. 6 określa się podstawy tego ustalenia i decyzje te mogą być zmienione przez Wydział Unieważnień lub Izbę Odwoławczą na wniosek złożony w terminie jednego miesiąca od dnia doręczenia decyzji. Wniosek uznaje się za złożony z chwilą uiszczenia opłaty za weryfikację kwoty kosztów. Wydział Unieważnień lub Izba Odwoławcza, w zależności od przypadku, wydaje decyzję w sprawie wniosku o weryfikację decyzji ustalającej koszty bez przeprowadzania postępowania ustnego.”;

81) dodaje się art. 70a w brzmieniu:

„Artykuł 70a

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących maksymalnych stawek kosztów

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające maksymalne stawki kosztów koniecznych do postępowania i faktycznie poniesionych przez stronę wygrywającą

w rozumieniu art. 70 ust. 1. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 109 ust. 2.

Określając maksymalne stawki w odniesieniu do kosztów podróży i pobytu, Komisja bierze pod uwagę odległość między miejscem pobytu lub prowadzenia działalności strony, pełnomocnika lub świadka, lub biegłego a miejscem, w którym odbywa się postępowanie ustne, etap procedury, na którym ponoszone są koszty, oraz, jeśli chodzi o koszty pełnomocnictwa w rozumieniu art. 78 ust. 1, potrzebę zapewnienia, aby obowiązek pokrycia kosztów nie był nadużywany przez drugą stronę ze względów taktycznych. Ponadto koszty pobytu obliczane są zgodnie z Regulaminem pracowniczym urzędników Unii Europejskiej i warunkami zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej ustanowionymi rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68*. Przegrywająca strona pokrywa koszty tylko jednej strony w postępowaniu, a w stosownych przypadkach tylko jednego pełnomocnika.

*Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające Regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Komisji Europejskiej oraz ustanawiające specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1)”;

82) w art. 71 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Postępowanie egzekucyjne regulowane jest przepisami postępowania cywilnego obowiązującymi w państwie członkowskim, na którego terytorium ma ono miejsce. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden organ odpowiedzialny za sprawdzanie autentyczności decyzji, o której mowa w ust. 1, i przekazuje jego dane kontaktowe Urzędowi, Trybunałowi Sprawiedliwości oraz Komisji. Organ ten nadaje decyzji klauzulę wykonalności, przy czym sprawdzenie autentyczności decyzji jest jedyną formalnością.”;

83) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 72

Rejestr Wzorów UE

1. Urząd prowadzi rejestr zarejestrowanych wzorów UE i aktualizuje go.

2. Rejestr zawiera następujące wpisy dotyczące rejestracji wzoru UE:

- a) data zgłoszenia;
- b) numer akt zgłoszenia oraz numer akt każdego pojedynczego wzoru objętego zgłoszeniem zbiorowym;
- c) data opublikowania rejestracji;
- d) imię i nazwisko lub nazwa oraz miasto i państwo zgłaszającego;

- e) imię i nazwisko lub nazwa oraz adres prowadzenia działalności pełnomocnika innego niż ten, o którym mowa w art. 77 ust. 3 zdanie pierwsze;
- f) przedstawienie wzoru;
- g) nazwy produktów poprzedzone numerami klas i podklas według klasyfikacji lokarneńskiej;
- h) dane dotyczące zastrzeżenia pierwszeństwa na podstawie art. 42;
- i) dane dotyczące zastrzeżenia pierwszeństwa z wystawienia na podstawie art. 44;
- j) wymienienie twórcy lub zespołu twórców na podstawie art. 18 lub oświadczenie, że twórca lub zespół twórców zrezygnował z prawa wymienienia;
- k) język złożonego zgłoszenia oraz drugi język wskazany przez zgłaszającego w jego zgłoszeniu na podstawie art. 98 ust. 3;
- l) data rejestracji wzoru w rejestrze i numer rejestracji na podstawie art. 48;
- m) wskazanie wszelkich wniosków o odroczenie publikacji na podstawie art. 50 ust. 3 oraz dnia upływu terminu odroczenia;
- n) wskazanie, że opis został zgłoszony a podstawie art. 36 ust. 3 lit. a).

3. Rejestr zawiera także następujące wpisy, wraz z datą dokonania takiego wpisu:

- a) zmiana imienia i nazwiska lub nazwy, miasta i państwa właściciela na podstawie art. 50g;
- b) zmiana imienia i nazwiska lub nazwy lub adresu prowadzenia działalności pełnomocnika innego niż ten, o którym mowa w art. 77 ust. 3 zdanie pierwsze;
- c) w przypadku ustanowienia nowego pełnomocnika – jego imię i nazwisko lub nazwa oraz adres prowadzenia działalności;
- d) zmiana imienia i nazwiska lub nazwy twórcy lub zespołu twórców na podstawie art. 18;
- e) wycofanie, zmiany i korekty wzoru na podstawie art. 47a oraz sprostowanie błędów i oczywistych omyłek na podstawie art. 66g;
- f) zmiany wzoru na podstawie art. 50e;
- g) wskazanie, że postępowanie w sprawie roszczenia dotyczącego uprawnienia zostało wszczęte przed właściwym sądem na podstawie art. 15 ust. 5 lit. a);
- h) data i dane dotyczące decyzji ostatecznej właściwego sądu lub innego orzeczenia kończącego postępowanie na podstawie art. 15 ust. 5 lit. b);
- i) zmiana własności na podstawie art. 15 ust. 5 lit. c);

- j) przeniesienie na podstawie art. 28;
- k) ustanowienie lub przeniesienie prawa rzeczowego na podstawie art. 29 oraz rodzaj prawa rzeczowego;
- l) postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 30 i objęcie postępowaniem upadłościowym na podstawie art. 31;
- m) udzielenie lub przeniesienie licencji na podstawie art. 16 ust. 2 lub art. 32 i, w stosownych przypadkach, rodzaj licencji na podstawie art. 32a ust. 3;
- n) odnowienie rejestracji na podstawie art. 50d i data, z którą to odnowienie staje się skuteczne;
- o) stwierdzenie wygaśnięcia rejestracji na podstawie art. 50d ust. 8;
- p) oświadczenie o zrzeczeniu się przez właściciela na podstawie art. 51 ust. 1;
- q) data wniesienia i dane dotyczące wniosku o unieważnienie na podstawie art. 52, powództwa wzajemnego o unieważnienie na podstawie art. 84 ust. 5 lub odwołania na podstawie art. 55;
- r) data i dane dotyczące decyzji ostatecznej w sprawie wniosku o unieważnienie na podstawie art. 53, decyzji ostatecznej w sprawie powództwa wzajemnego o unieważnienie na podstawie art. 86 ust. 3, decyzji ostatecznej w sprawie odwołania na podstawie art. 55 lub innego orzeczenia kończącego postępowanie na podstawie tych artykułów;
- s) wykreślenie pełnomocnika wpisanego na podstawie ust. 2 lit. e);
- t) zmiana lub wykreślenie z rejestru danych, o których mowa w ust. 3 lit. l), m) i n);
- u) uchylenie decyzji lub wykreślenie wpisu w rejestrze na podstawie art. 66h, w przypadku gdy uchylenie lub wykreślenie dotyczy odpowiednio decyzji lub wpisu, które zostały opublikowane.

4. Dyrektor wykonawczy może postanowić, że w rejestrze umieszcza się inne wpisy niż te, o których mowa w ust. 2 i 3.

5. Rejestr może być prowadzony w formie elektronicznej. Urząd zbiera, organizuje, upublicznia i przechowuje dane, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, w tym dane osobowe, na potrzeby określone w ust. 8 Urząd zapewnia, aby rejestr był dostępny publicznie do wglądu w przystępny sposób.

6. Właściciela zarejestrowanego wzoru UE zawiadamia się o każdej zmianie w rejestrze.

7. W przypadkach, w których na podstawie art. 74 ust. 5 wgląd do rejestru jest nieograniczony, Urząd wydaje, na wniosek i za opłatą, uwierzytelnione lub niewuierzytelnione wyciągi z rejestru, jeżeli są one wydawane w inny sposób niż za pomocą środków elektronicznych.

8. Dane dotyczące wpisów wymienionych w ust. 2 i 3, w tym dane osobowe, przetwarzane są w celu:

- a) administrowania zgłoszeniami lub rejestracjami, jak określono w niniejszym rozporządzeniu i aktach przyjętych na jego podstawie;
- b) prowadzenia rejestru publicznego udostępnianego do wglądu i w celu pozyskiwania informacji organom publicznym i podmiotom gospodarczym, aby umożliwić im wykonywanie praw przyznanych na podstawie niniejszego rozporządzenia i uzyskanie wiedzy o istnieniu wcześniejszych praw należących do osób trzecich;
- c) sporządzania sprawozdań i statystyk umożliwiających Urzędowi optymalizowanie swojego działania i poprawę funkcjonowania systemu rejestracji wzorów UE.

9. Wszystkie dane, w tym dane osobowe dotyczące wpisów w ust. 2 i 3, uważa się za dane leżące w interesie publicznym, do których osoby trzecie mogą mieć dostęp, o ile art. 50 ust. 2 nie przewiduje inaczej. Wpisy w rejestrze przechowywane są bezterminowo.”;

84) dodaje się art. 72a i 72b w brzmieniu:

„Artykuł 72a

Baza danych

1. Urząd zobowiązany jest – oprócz prowadzenia rejestru zgodnie z art. 72 – do zbierania i przechowania w elektronicznej bazie danych wszystkich danych dostarczonych przez właścicieli lub inne strony postępowania prowadzonego na podstawie niniejszego rozporządzenia lub aktów przyjętych na jego podstawie.

2. Elektroniczna baza danych może zawierać dane osobowe wykraczające poza dane zawarte w rejestrze na podstawie art. 72, w zakresie w jakim takie dane są wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia lub aktów przyjętych na jego podstawie. Zbieranie, przechowywanie i przetwarzanie danych osobowych służy do:

- a) administrowania zgłoszeniami lub rejestracjami, jak określono w niniejszym rozporządzeniu i aktach przyjętych na jego podstawie;
- b) udostępniania informacji niezbędnych do łatwiejszego i bardziej skutecznego prowadzenia odpowiednich postępowań;
- c) komunikowania się ze zgłaszającymi i innymi stronami postępowania;
- d) sporządzania sprawozdań i statystyk umożliwiających Urzędowi optymalizowanie swojego działania i poprawę funkcjonowania systemu.

3. Dyrektor wykonawczy określa warunki dostępu do bazy danych i sposób, w jaki można udostępniać jej zawartość, z wyjątkiem danych osobowych, o których mowa

w ust. 2 niniejszego artykułu, ale wraz z danymi wymienionymi w art. 72, do odczytu maszynowego, w tym opłaty za taki dostęp.

4. Dostęp do danych osobowych, o których mowa w ust. 2, jest ograniczony i nie udostępnia się takich danych publicznie bez wyraźnej zgody zainteresowanej strony.

5. Wszystkie dane przechowuje się bezterminowo. Zainteresowana strona może jednakże wnieść o usunięcie wszelkich danych osobowych z bazy danych po 18 miesiącach od wygaśnięcia zarejestrowanego wzoru UE lub zakończenia odpowiedniej procedury *inter partes*. Zainteresowana strona jest uprawniona do uzyskania w dowolnym momencie sprostowania niedokładnych lub błędnych danych.

Artykuł 72b

Dostęp on-line do decyzji

1. Decyzje Urzędu dotyczące zarejestrowanych wzorów UE są udostępniane publicznie on-line do celów informacji i konsultacji. Każda strona postępowania, w wyniku którego wydana została decyzja, może wnieść o usunięcie wszelkich danych osobowych zawartych w tej decyzji.

2. Urząd może zapewnić dostęp on-line do wyroków sądów krajowych i sądów Unii związanych z jego zadaniami w zakresie upowszechniania wiedzy o kwestiach własności intelektualnej oraz promocji konwergencji praktyk. Urząd respektuje warunki pierwotnej publikacji w odniesieniu do danych osobowych.”;

85) Art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 73

Publikacje okresowe

1. Urząd publikuje okresowo:

- a) Biuletyn Wzorów Unii Europejskiej zawierający publikacje wpisów w rejestrze oraz inne dane dotyczące rejestracji wzorów UE, których publikacja jest wymagana przez niniejsze rozporządzenie lub akty przyjęte na jego podstawie;
- b) Dziennik Urzędowy Urzędu zawierający powiadomienia i informacje ogólne dyrektora wykonawczego, a także wszelkie inne informacje istotne dla niniejszego rozporządzenia lub dla jego stosowania.

Publikacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), mogą być dokonywane w formie elektronicznej.

2. Biuletyn Wzorów Unii Europejskiej jest publikowany w sposób określony przez dyrektora wykonawczego, który określa również częstotliwość jego publikacji.

3. Dziennik Urzędowy Urzędu publikowany jest w językach Urzędu. Dyrektor wykonawczy może jednak określić, że niektóre pozycje publikowane są w Dzienniku Urzędowym Urzędu we wszystkich językach urzędowych Unii.”;

86) dodaje się art. 73a w brzmieniu:

„Artykuł 73a

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących publikacji okresowych

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające:

- a) datę, którą uznaje się za datę publikacji w Biuletynie Wzorów Unii Europejskiej;
- b) sposób publikacji wpisów dotyczących rejestracji wzoru, które nie zawierają zmian w stosunku do opublikowanego zgłoszenia;
- c) formy, w jakich wydania Dziennika Urzędowego Urzędu można udostępniać publicznie.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 109 ust. 2.”;

87) W art. 74 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy akta są przedmiotem wglądu na podstawie ust. 2 lub 3, do wglądu nie udostępnia się następujących części akt:

- a) dokumentów dotyczących wyłączenia lub wniosku o wyłączenie na podstawie art. 169 rozporządzenia (UE) 2017/1001;
- b) projektów decyzji i opinii oraz wszelkich innych dokumentów wewnętrznych wykorzystanych do przygotowania decyzji i opinii;
- c) części akt, w przypadku których zainteresowana strona wykazała szczególnie interes odnośnie do zachowania ich w poufności, zanim złożono wniosek o wgląd do akt, mogą być nieudostępnione, chyba że wgląd w taką część akt jest uzasadniony nadrzędnymi uzasadnionymi interesami strony wnoszącej o wgląd.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku gdy rejestracja jest przedmiotem odroczenia publikacji na podstawie art. 50 ust. 1, wgląd do rejestru przez osoby inne niż właściciel ograniczony jest do danych dotyczących imienia i nazwiska lub nazwy właściciela, imienia i nazwiska lub nazwy pełnomocnika, daty zgłoszenia i rejestracji, numeru akt zgłoszenia oraz wzmianki o odroczeniu publikacji. W takich przypadkach uwierzytelnione lub niewuierzytelnione wyciągi z rejestru zawierają jedynie imię i nazwisko lub nazwę właściciela, imię

i nazwisko lub nazwę pełnomocnika, datę zgłoszenia i rejestracji, numer akt zgłoszenia oraz wzmiankę o odroczeniu publikacji, chyba że wniosek o wyciąg złożył właściciel lub jego pełnomocnik.”;

88) dodaje się art. 74a, 74b i 74c w brzmieniu:

„Artykuł 74a

Procedury dotyczące wglądu do akt

1. Wgląd do akt zarejestrowanych wzorów UE dotyczy dokumentów oryginalnych lub kopii tych dokumentów, lub środków technicznych przechowywania tych danych, w przypadku gdy akta są w ten sposób przechowywane. Wniosek o wgląd do akt uznaje się za wniesiony z chwilą uiszczenia wymaganej opłaty. Nie uiszcza się opłaty w przypadku dostępu on-line do technicznych środków przechowywania. Dyrektor wykonawczy określa sposób wglądu do akt.

2. Jeżeli wniosek dotyczy wglądu do akt zgłoszenia wzoru UE do rejestracji lub zarejestrowanego wzoru UE, który stał się przedmiotem odroczonej publikacji i zrzeczenia przed upływem lub w chwili upływu terminu odroczenia, musi on zawierać dowód na to, że:

- a) zgłaszający wzór UE lub właściciel wzoru UE wyraził zgodę na wgląd do akt lub
- b) osoba wnioskująca o wgląd do akt wykazała swój uzasadniony interes we wglądzie do akt.

3. Wgląd do akt ma miejsce w lokalach Urzędu. Wgląd do akt realizuje się przez wydanie, na wniosek, kopii dokumentów znajdujących się w aktach. Wydanie takich kopii jest uwarunkowane uiszczeniem opłaty. Urząd wydaje również – na wniosek i za opłatą – uwierzytelnione lub niewierzytelnione kopie zgłoszenia wzoru UE.

Artykuł 74b

Przekazywanie informacji zawartych w aktach

Z zastrzeżeniem ograniczeń przewidzianych w art. 74 niniejszego rozporządzenia Urząd może, na wniosek, przekazać informacje z wszelkich akt lub procedur dotyczących zgłoszenia wzoru UE lub zarejestrowanego wzoru UE pod warunkiem uiszczenia opłaty. Jeżeli jednak ze względu na ilość informacji, które mają być przekazane, Urząd uzna to za stosowne, może zażądać od osoby wnioskującej o udostępnienie akt do wglądu, aby dokonała wglądu do akt na miejscu, w pomieszczeniach Urzędu.

Artykuł 74c

Przechowywanie akt

1. Urząd przechowuje akta wszelkich procedur odnoszących się do zgłoszeń wzorów UE oraz zarejestrowanych wzorów UE. Dyrektor wykonawczy określa formę, w jakiej przechowuje się te akta.

2. W przypadku gdy akta przechowywane są w formacie elektronicznym, przechowuje się je lub ich kopie zapasowe przez czas nieokreślony. Oryginalne dokumenty złożone przez strony postępowania i stanowiące podstawę takich akt elektronicznych niszczy się po upływie pewnego okresu następującego po ich otrzymaniu przez Urząd, który to okres ustala dyrektor wykonawczy.

3. W przypadku gdy i w zakresie, w jakim akta lub ich części przechowuje się w formie innej niż elektroniczna, dokumenty lub dowody wchodzące w skład tych akt przechowuje się przez okres co najmniej pięciu lat od końca roku, w którym:

- a) zgłoszenie odrzucono lub wycofano;
- b) rejestracja wzoru UE wygasła ostatecznie;
- c) zrzeczenie się zarejestrowanego wzoru UE wpisano do rejestru na podstawie art. 51 niniejszego rozporządzenia
- d) zarejestrowany wzór UE ostatecznie wykreślono z rejestru.”;

89) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 75

Współpraca administracyjna

1. Jeżeli niniejsze rozporządzenie lub przepisy prawa krajowego nie stanowią inaczej, Urząd i sądy lub organy państw członkowskich wspierają się wzajemnie, przekazując na wniosek informacje lub udostępniając akta do wglądu. Jeżeli Urząd udostępnia akta do wglądu sądom, prokuraturze lub centralnym organom zajmującym się ochroną własności przemysłowej, wgląd taki nie podlega ograniczeniom określonym w art. 74.

2. Urząd nie pobiera opłat za przekazanie informacji ani za udostępnienie akt do wglądu.”;

90) dodaje się art. 75a w brzmieniu:

„Artykuł 75a

Przyznanie uprawnień wykonawczych w odniesieniu do współpracy administracyjnej

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe uregulowania dotyczące wymiany informacji między Urzędem a organami państw członkowskich i udostępniania akt do wglądu, o którym mowa w art. 75, biorąc pod uwagę ograniczenia, którym podlega wgląd do akt dotyczących zgłoszenia lub rejestracji wzoru UE na podstawie art. 74, w przypadku udostępniania ich do wglądu osobom

trzecim. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 109 ust. 2.”;

91) uchyla się art. 76 rozporządzenia;

92) art. 77 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 77

Zasady ogólne pełnomocnictwa

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 od żadnej osoby nie wymaga się posiadania pełnomocnika w postępowaniu przed Urzędem.

2. Bez uszczerbku dla ust. 3 zdanie drugie niniejszego artykułu osoby fizyczne lub prawne, które nie mają ani miejsca zamieszkania, ani głównego miejsca prowadzenia działalności, ani rzeczywistego i poważnego przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego w EOG, są reprezentowane przed Urzędem zgodnie z art. 78 ust. 1 we wszystkich postępowaniach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem dokonania zgłoszenia wzoru UE do rejestracji.

3. Osoby fizyczne lub prawne, które mają stałe miejsce zamieszkania lub główne miejsce prowadzenia działalności lub rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe w EOG, mogą być reprezentowane przed Urzędem przez pracownika. Pracownik osoby prawnej w rozumieniu niniejszego ustępu może również reprezentować inne osoby prawne, które mają powiązania gospodarcze z tą osobą prawną, nawet jeśli te inne osoby prawne nie mają ani miejsca zamieszkania, ani siedziby, ani rzeczywistego i poważnego przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego w EOG. Pracownicy, którzy reprezentują osoby – w rozumieniu niniejszego ustępu – przekazują do Urzędu, na żądanie Urzędu lub, w odpowiednich przypadkach, strony postępowania, podpisany dokument pełnomocnictwa do złożenia w aktach.

4. W przypadku działających wspólnie zgłaszających lub osób trzecich ustanawia się wspólnego pełnomocnika.”;

93) w art. 78 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1–6 otrzymują brzmienie:

„1. Reprezentowania osób fizycznych lub prawnych w postępowaniu przed Urzędem na podstawie niniejszego rozporządzenia może podejmować się jedynie:

a) adwokat lub radca prawny, którzy uzyskali kwalifikacje w jednym z państw członkowskich EOG, posiadają miejsce prowadzenia działalności w obrębie EOG, w zakresie, w jakim są uprawnieni w ramach danego państwa członkowskiego do występowania jako pełnomocnicy w sprawach dotyczących własności przemysłowej;

b) zawodowi pełnomocnicy, których nazwiska znajdują się na liście zawodowych pełnomocników, o której mowa w art. 120 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001;

c) osoby wpisane na specjalnej liście zawodowych pełnomocników w sprawach wzorów, o której mowa w ust. 4.

2. Osoby określone w ust. 1 lit. c) uprawnione są jedynie do reprezentowania osób trzecich w postępowaniu przed Urzędem w sprawach dotyczących wzorów.

3. Pełnomocnicy działający przed Urzędem przekazują do Urzędu – na wniosek Urzędu lub, w stosownych przypadkach, na wniosek drugiej strony postępowania – podpisany dokument pełnomocnictwa do złożenia w aktach.

4. Urząd tworzy i prowadzi specjalną listę zawodowych pełnomocników w sprawach wzorów („lista zawodowych pełnomocników w sprawach wzorów”). Na listę zawodowych pełnomocników może być wpisana każda osoba fizyczna, która spełnia wszystkie następujące warunki:

a) posiada obywatelstwo jednego z państw członkowskich EOG;

b) ma miejsce prowadzenia działalności lub zatrudnienia w EOG;

c) jest uprawniona do reprezentowania osób fizycznych lub prawnych w sprawach dotyczących wzorów przed Urzędem Własności Intelektualnej Państw Beneluksu lub przed centralnym organem zajmującym się ochroną własności przemysłowej w państwie członkowskim EOG.

Jeżeli uprawnienie, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c), nie jest uwarunkowane wymogiem specjalnych kwalifikacji zawodowych, osoba wnioskująca o wpisanie na listę, która występuje w sprawach dotyczących wzorów przed Urzędem Własności Intelektualnej Państw Beneluksu lub przed centralnym organem zajmującym się ochroną własności przemysłowej, musi regularnie prowadzić działalność w tym zakresie przez okres co najmniej pięciu lat. Jednak od osób, których kwalifikacje zawodowe w zakresie reprezentowania osób fizycznych lub prawnych w sprawach wzorów przed Urzędem Własności Intelektualnej Państw Beneluksu lub przed centralnym organem zajmującym się ochroną własności przemysłowej są urzędowo uznane zgodnie z przepisami tego państwa, nie wymaga się, aby wykonywały one uprzednio ten zawód.

5. Wpisu na listę zawodowych pełnomocników w sprawach wzorów dokonuje się na wniosek, do którego załączone jest zaświadczenie wydane przez Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluksu lub centralny organ zajmujący się ochroną własności przemysłowej w danym państwie członkowskim, które wskazuje, że warunki ustanowione w ust. 4 są spełnione. Wpisy na liście zawodowych pełnomocników w sprawach wzorów publikuje się w Dzienniku Urzędowym Urzędu.

6. Dyrektor wykonawczy może udzielić zwolnienia od:

- a) Wymogu określonego w ust. 4 lit. a) w przypadku wysoko wykwalifikowanych specjalistów pod warunkiem spełniania wymogów określonych w ust. 4 lit. b) i c);
- b) Wymogu określonego w ust. 4 akapit drugi zdanie drugie, jeżeli osoba ubiegająca się o wpisanie na listę udowodni, że zdobyła wymagane kwalifikacje w inny sposób.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dana osoba może zostać skreślona z listy zawodowych pełnomocników w sprawach wzorów na własny wniosek lub w momencie utraty zdolności do występowania w charakterze zawodowego pełnomocnika. Każdą zmianę listy zawodowych pełnomocników w sprawach wzorów publikuje się w Dzienniku Urzędowym Urzędu.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. Pełnomocników występujących przed Urzędem wpisuje się do bazy danych, o której mowa w art. 72a, i nadaje im numer identyfikacyjny. Urząd może zażądać od pełnomocnika udowodnienia rzeczywistego i poważnego charakteru jego siedziby lub zatrudnienia pod każdym ze wskazanych adresów. Dyrektor wykonawczy może określić wymogi formalne dotyczące nadania numeru identyfikacyjnego, w szczególności w odniesieniu do stowarzyszeń pełnomocników, oraz wpisów pełnomocników do bazy danych.”;

94) dodaje się art. 78a w brzmieniu:

„Artykuł 78a

Przekazanie uprawnień dotyczących pełnomocnictwa zawodowego

Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 208 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do:

- a) warunków i procedury wyznaczania wspólnego pełnomocnika, o którym mowa w art. 77 ust. 4;
- b) warunków, na jakich pracownicy, o których mowa w art. 77 ust. 3, i zawodowi pełnomocnicy, o których mowa w art. 78 ust. 1, muszą złożyć w Urzędzie podpisany dokument pełnomocnictwa, aby móc podjąć się pełnomocnictwa, oraz treści tego pełnomocnictwa;
- c) okoliczności, w których dana osoba może zostać skreślona z listy zawodowych pełnomocników w sprawach wzorów, o której mowa w art. 78 ust. 7.”;

95) art. 79 otrzymuje brzmienie:

Stosowanie przepisów prawa Unii w sprawie jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych

1. Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, przepisy prawa Unii w sprawie jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych stosują się do postępowań odnoszących się do wzorów UE oraz zgłoszeń wzorów UE do rejestracji, jak również do postępowań odnoszących się do jednoczesnych i kolejnych powództw na podstawie wzorów UE i wzorów krajowych.

2. W przypadku postępowań w odniesieniu do powództw i roszczeń określonych w art. 81:

- a) art. 4, art. 6, art. 7 ust. 1, 2, 3 i 5 oraz art. 35 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012* nie mają zastosowania;
- b) art. 25 i 26 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 stosuje się z zastrzeżeniem ograniczeń określonych w art. 82 ust. 4 niniejszego rozporządzenia;
- c) postanowienia rozdziału II rozporządzenia (UE) nr 1215/2012, które mają zastosowanie do osób zamieszkałych w państwie członkowskim, stosuje się także do osób, które nie mają miejsca zamieszkania w państwie członkowskim, ale które mają tam swoje przedsiębiorstwo.

3. W niniejszym rozporządzeniu odesłania do rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 obejmują w stosownych przypadkach Umowę pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych sporządzoną w dniu 19 października 2005 r.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, (Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1).”;

96) w art. 80 uchyla się ust. 5;

97) w art. 82 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia oraz wszelkich przepisów rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 mających zastosowanie na podstawie art. 79, w odniesieniu do postępowań wynikłych z powództwa lub powództwa wzajemnego, o których mowa w art. 81 właściwe są sądy państwa członkowskiego, w którym pozwany ma miejsce zamieszkania, lub — jeżeli pozwany nie ma miejsca zamieszkania w państwie członkowskim — sądy jakiegokolwiek państwa członkowskiego, w którym ma przedsiębiorstwo.”;

- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, 2 i 3:

- a) Art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 stosuje się w przypadku, gdy strony postanowią, że właściwość ma inny sąd do spraw wzorów UE;
- b) Art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 stosuje się w przypadku, gdy pozwany stawi się przed innym sądem do spraw wzorów UE.”;

- 98) w art. 84 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Sąd do spraw wzorów UE, do którego zgłoszono powództwo wzajemne o unieważnienie zarejestrowanego wzoru UE, nie rozpatruje powództwa wzajemnego, dopóki zainteresowana strona albo sam sąd nie zawiadomi Urzędu o dacie, z jaką powództwo wzajemne zostało zgłoszone. Urząd odnotowuje tę informację w rejestrze zgodnie z art. 72 ust. 3 lit. q). Jeżeli przed zgłoszeniem powództwa wzajemnego w Urzędzie złożono wniosek o unieważnienie zarejestrowanego wzoru UE, Urząd informuje o tym sąd, który zawiesza postępowanie zgodnie z art. 91 ust. 1 do momentu podjęcia ostatecznej decyzji w sprawie wniosku lub do momentu wycofania wniosku.

6. Sąd do spraw wzorów UE może podczas rozpatrywania powództwa wzajemnego o unieważnienie zarejestrowanego wzoru UE, na wniosek właściciela prawa z zarejestrowanego wzoru UE i po wysłuchaniu pozostałych stron, zawiesić postępowanie i wezwać pozwanego do złożenia w Urzędzie wniosku o unieważnienie w terminie określonym przez sąd. Jeżeli wniosek nie zostanie wniesiony w tym terminie, postępowanie toczy się dalej; powództwo wzajemne uznaje się za wycofane. Zastosowanie ma art. 91 ust. 3.”;

- 99) art. 86 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 86

Orzeczenia w sprawach o stwierdzenie nieważności

1. W postępowaniu toczącym się przed sądem do spraw wzorów UE, w którym wniesiono powództwo wzajemne o unieważnienie:

- a) sąd uznaje wzór UE za nieważny, jeżeli stwierdzi jedną z podstaw unieważnienia wymienioną w art. 25, stanowiącą przeszkodę w utrzymaniu ważności wzoru UE;
- b) sąd oddala powództwo wzajemne, jeżeli nie stwierdzi żadnej z podstaw unieważnienia wymienionych w art. 25, stanowiącą przeszkodę w utrzymaniu ważności wzoru UE.

2. Sąd do spraw wzorów UE oddala powództwo wzajemne o unieważnienie zarejestrowanego wzoru UE, jeżeli decyzja wydana przez Urząd, dotycząca tego samego przedmiotu sprawy i przyczyny powództwa między tymi samymi stronami, stała się już prawomocna.

3. W przypadku gdy sąd do spraw wzorów UE wydał orzeczenie w sprawie powództwa wzajemnego o unieważnienie zarejestrowanego wzoru UE, które stało się prawomocne, sąd albo którakolwiek ze stron postępowania krajowego niezwłocznie przesyła Urzędowi kopię orzeczenia. Urząd lub każda inna zainteresowana strona może zażądać informacji na temat takiego orzeczenia. Urząd odnotowuje tę informację w rejestrze zgodnie z art. 72 ust. 3 lit. r).”;

100) art. 88 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. We wszystkich sprawach nieobjętych zakresem niniejszego rozporządzenia sąd do spraw wzorów UE stosuje mające zastosowanie prawo krajowe.”;

101) art. 89 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 89

Środki w postępowaniu o naruszenie

1. W przypadku gdy sąd do spraw wzorów UE uzna, że pozwany naruszył lub że istnieje z jego strony groźba naruszenia wzoru UE, stosuje, jeśli nie stoją temu na przeszkodzie ważne powody, środek zakazujący pozwanemu kontynuowania działań, które naruszają lub grożą naruszeniem wzoru UE. Wprowadza również według prawa krajowego niezbędne środki zapewniające przestrzeganie tego zakazu.

2. Sąd do spraw wzorów UE może również stosować dostępne na podstawie prawa mającego zastosowanie środki, które uzna za odpowiednie w okolicznościach danej sprawy.”;

102) art. 90 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sąd do spraw wzorów UE, którego właściwość określają przepisy art. 82 ust. 1, 2, 3 lub 4, ma właściwość do zarządzenia środków tymczasowych, w tym środków zabezpieczających, które stosuje się na terytorium państw członkowskich z zastrzeżeniem postępowań wymaganych dla uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych na podstawie rozdziału III rozporządzenia (UE) nr 1215/2012. Żaden inny sąd nie jest właściwy.”;

103) art. 93 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 93

Przepisy uzupełniające w sprawie jurysdykcji sądów krajowych innych niż sądy do spraw wzorów UE

1. W państwie członkowskim, którego sądy są właściwe na podstawie art. 79 ust. 1, sądy, które byłyby właściwe miejscowo oraz rzeczowo dla powództw dotyczących krajowego prawa ze wzoru w tym państwie członkowskim, są właściwe dla powództw dotyczących wzorów UE innych niż powództwa określone w art. 81.

2. Powództwa dotyczące wzoru UE, inne niż określone w art. 81, dla których na podstawie art. 79 ust. 1 i ust. 1 niniejszego artykułu żaden sąd nie ma właściwości,

mogą być rozpoznawane przez sądy państwa członkowskiego, w którym Urząd ma swoją siedzibę.”;

104) art. 96 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wzór chroniony jako wzór UE jest również chroniony przez prawo autorskie od daty powstania wzoru lub utrwalenia go w jakiegokolwiek formie pod warunkiem że spełnione są wymogi unijnego prawa autorskiego.”;

105) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 97

Stosowanie rozporządzenia (UE) 2017/1001

Jeżeli nie ustalono inaczej w niniejszym tytule, do Urzędu w odniesieniu do jego zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia stosuje się art. 142–146, art. 148–158, art. 162 i art. 165–177 rozporządzenia (UE) 2017/1001.”;

106) w art. 98 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Bez uszczerbku dla ust. 4:

- a) każdy wniosek lub oświadczenie dotyczące zgłoszenia wzoru UE do rejestracji mogą być złożone w języku użytym do celów zgłoszenia wzoru UE do rejestracji lub w drugim języku wskazanym przez zgłaszającego w zgłoszeniu;
- b) wszelkie wnioski lub oświadczenia dotyczące zarejestrowanego wzoru UE inne niż wniosek o unieważnienie na podstawie art. 52 lub oświadczenie o zrzeczeniu się na podstawie art. 51 mogą zostać złożone w jednym z języków Urzędu.

W przypadku formularzy udostępnianych przez Urząd, o których mowa w art. 66d, można jednak korzystać z takich formularzy w którymkolwiek języku urzędowym Unii, pod warunkiem wypełnienia go, w zakresie elementów tekstowych, w jednym z języków Urzędu.”;

b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Bez uszczerbku dla ust. 3 i 5 oraz o ile nie przewidziano inaczej, w postępowaniu pisemnym przed Urzędem każda ze stron może posługiwać się dowolnym językiem Urzędu. Jeżeli wybrany język nie jest językiem postępowania, strona dostarcza w terminie jednego miesiąca od daty złożenia oryginału dokumentu jego tłumaczenie na ten język. Jeżeli zgłaszający wzór UE do rejestracji jest jedyną stroną w postępowaniu przed Urzędem, a język, w którym zostało dokonane zgłoszenie wzoru UE do rejestracji nie jest jednym z języków Urzędu, może być dostarczone także tłumaczenie na drugi język wskazany przez zgłaszającego w zgłoszeniu.

7. Dyrektor wykonawczy określa sposób uwierzytelniania tłumaczeń.”;

107) dodaje się art. 98a w brzmieniu:

„Artykuł 98a

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących konieczności przedstawienia tłumaczeń oraz ich standardów

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające:

- a) zakres, w jakim dokumenty potwierdzające, które mają zostać wykorzystane w postępowaniu pisemnym przed Urzędem, można składać w dowolnym języku Unii, oraz konieczność przedstawienia tłumaczenia;
- b) wymagane standardy tłumaczeń składanych w Urzędzie.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 109 ust. 2.”;

108) art. 99 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 99

Publikacja i wpisy do rejestru

1. Wszystkie informacje, których publikacja przewidziana jest w niniejszym rozporządzeniu lub akcie przyjętym na jego podstawie, publikowane są we wszystkich językach urzędowych Unii.
2. Wszystkich wpisów do rejestru dokonuje się we wszystkich językach urzędowych Unii.
3. W razie wątpliwości autentyczny jest tekst w języku Urzędu, w którym zostało dokonane zgłoszenie wzoru UE do rejestracji. Jeżeli zgłoszenie zostało dokonane w języku urzędowym Unii innym niż jeden z języków Urzędu, autentyczny jest tekst w drugim języku wskazanym przez zgłaszającego.”;

109) art. 100 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 100

Dodatkowe kompetencje dyrektora wykonawczego

Oprócz kompetencji nadanych dyrektorowi wykonawczemu w art. 157 ust. 4 lit o) rozporządzenia (UE) 2017/1001 wykonuje on uprawnienia nadane na podstawie art. 36 ust. 5, art. 37 ust. 1, art. 41 ust. 5, art. 42 ust. 2, art. 62 ust. 2, art. 65 ust. 5, art. 66, 66c, 66e, art. 72 ust. 4, art. 72a ust. 3, art. 73, art. 74a ust. 1, art. 74c, 78, art. 98 ust. 7, art. 106aa, art. 106ab ust. 1, art. 106ac i 106ad zgodnie z kryteriami

określonymi w niniejszym rozporządzeniu i w aktach przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia.”;

110) uchyla się art. 101;

111) art. 102, 103 i 104 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 102

Kompetencje

Kompetencje w zakresie podejmowania decyzji w związku z postępowaniami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu mają:

- a) eksperci;
- b) departament odpowiedzialny za prowadzenie rejestru;
- c) Wydziały Unieważnień;
- d) Izby Odwoławcze;
- e) inne jednostki lub osoby wyznaczone w tym celu przez dyrektora wykonawczego.

Artykuł 103

Eksperci

Eksperci odpowiadają za decyzje podejmowane w imieniu Urzędu w odniesieniu do zgłoszenia wzoru UE do rejestracji.

Artykuł 104

Departament odpowiedzialny za prowadzenie rejestru

1. Oprócz uprawnień nadanych na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1001 departament odpowiedzialny za prowadzenie rejestru jest odpowiedzialny za podejmowanie decyzji dotyczących wpisów do rejestru na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz innych decyzji wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia, które nie należą do zakresu kompetencji ekspertów ani Wydziału Unieważnień.

2. Departament odpowiedzialny za prowadzenie rejestru jest również odpowiedzialny za prowadzenie listy zawodowych pełnomocników w sprawach wzorów.”;

112) w art. 105 dodaje się następujący ust. 3 w brzmieniu:

„3. Decyzje dotyczące kosztów lub kwestii proceduralnych podejmowane są przez jednego członka Wydziału Unieważnień.”;

- 113) dodaje się art. 105a w brzmieniu:

„Artykuł 105a

Przyznanie uprawnień wykonawczych w odniesieniu do decyzji podejmowanych przez jednego członka

Komisja przyjmuje akty wykonawcze wyszczególniające dokładne rodzaje decyzji podejmowanych przez jednego członka, jak określono w art. 105 ust. 3. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 109 ust. 2.”;

- 114) art. 106 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 106

Izby Odwoławcze

Oprócz uprawnień przyznanych im na podstawie art. 165 rozporządzenia (UE) 2017/1001 Izby Odwoławcze odpowiedzialne są za decyzje w sprawach odwołań od decyzji instancji Urzędu, o których mowa w art. 102 lit. a), b) i c) oraz, w stosownych przypadkach, w art. 102 lit. e), w związku z procedurami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.”;

- 115) dodaje się art. 106a w brzmieniu:

„Artykuł 106a

Przekazanie uprawnień dotyczących Izb Odwoławczych

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 109a określających szczegóły dotyczące organizacji Izb Odwoławczych w postępowaniach dotyczących wzorów na podstawie niniejszego rozporządzenia, jeżeli takie postępowania wymagają innej organizacji niż określono w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 168 rozporządzenia (UE) 2017/1001.”;

- 116) w tytule XI dodaje się następującą sekcję 3:

„Sekcja 3

Oplaty i ich uiszczanie

Artykuł 106aa

Oplaty i należności oraz termin wymagalności

1. Dyrektor wykonawczy określa kwotę należności za wszystkie usługi świadczone przez Urząd niewymienione w załączniku, a także kwotę należności za publikacje wydawane przez Urząd. Kwoty należności określa się w euro i publikuje w Dzienniku Urzędowym Urzędu. Kwota każdej należności nie przekracza poziomu koniecznego do pokrycia kosztów danej usługi świadczonej przez Urząd.

2. Opłaty i należności, w odniesieniu do których nie określono w niniejszym rozporządzeniu terminu wymagalności, stają się wymagalne w dniu wpłynięcia wniosku o usługę, za którą pobierana jest opłata lub należność.

Dyrektor wykonawczy może, za zgodą Komitetu Budżetowego, określić, które usługi wspomniane w akapicie pierwszym nie są uzależnione od uprzedniego uiszczenia odpowiednich opłat lub należności.

Artykuł 106ab

Wnoszenie opłat i należności

1. Opłaty i należności należne Urzędowi wnosi się z wykorzystaniem metod płatności określonych przez dyrektora wykonawczego za zgodą Komitetu Budżetowego.

Ustalenia dokonane na podstawie akapitu pierwszego publikuje się w Dzienniku Urzędowym Urzędu. Wszystkich płatności dokonuje się w euro.

2. Płatności z wykorzystaniem środków płatniczych innych niż te, o których mowa w ust. 1, uznaje się za niedokonane, a uiszczone kwotę się zwraca.

3. Płatności zawierają informacje niezbędne do niezwłocznego ustalenia przez Urząd celu płatności.

4. Jeżeli nie można niezwłocznie ustalić celu płatności, o którym mowa w ust. 2, Urząd wzywa osobę dokonującą płatności do pisemnego powiadomienia go o tym celu płatności w określonym terminie. Jeżeli osoba ta nie zastosuje się do wezwania w tym terminie, płatność uznaje się za niedokonaną, a uiszczone kwotę się zwraca.

Artykuł 106ac

Uznana data płatności

Dyrektor wykonawczy określa datę, którą należy uznać za datę dokonania płatności.

Artykuł 106ad

Niewystarczające płatności i zwrot nieznaczących kwot

1. Termin płatności uznaje się za dochowany jedynie wtedy, gdy opłatę lub należność uiszczono w całości w odpowiednim terminie. Jeżeli opłata lub należność nie zostanie uiszczona w całości, uiszczone kwotę zwraca się po upływie terminu płatności.

2. Urząd może jednak – w zakresie, w jakim jest to możliwe, w czasie przed upływem terminu płatności – umożliwić osobie dokonującej płatności uiszczenie brakującej kwoty lub, w przypadku gdy uznaje się to za zasadne, zrezygnować z dochodzenia drobnych kwot, bez uszczerbku dla praw osoby dokonującej płatności.

3. Dyrektor wykonawczy może, za zgodą Komitetu Budżetowego, odstąpić od wszczynania postępowania egzekucyjnego w celu odzyskania należnej kwoty w przypadku, gdy kwota, która ma być odzyskana, jest minimalna lub gdy możliwość jej odzyskania jest obciążona zbyt dużą niepewnością.

4. W przypadku gdy w celu uiszczenia opłaty lub należności zostaje wpłacona nadmierna kwota, nadwyżki nie zwraca się, jeżeli jej kwota jest nieznaczająca, a zainteresowana strona nie zażądała wyraźnie jej zwrotu.

Dyrektor wykonawczy może, za zgodą Komitetu Budżetowego, ustalić kwoty, poniżej których nie zwraca się nadmiernej kwoty wpłaconej w celu uiszczenia opłaty lub należności.

Ustalenia dokonane na podstawie akapitu drugiego publikuje się w Dzienniku Urzędowym Urzędu.

117) w art. 106d ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Urząd udostępnia informacje na temat rejestracji międzynarodowych, o których mowa w ust. 2, w formie linku elektronicznego do prowadzonej przez Biuro Międzynarodowe przeszukiwalnej bazy danych międzynarodowych rejestracji wzorów.”;

118) art. 106e otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 106e

Badanie podstaw odmowy

1. Jeżeli podczas badania rejestracji międzynarodowej Urząd stwierdzi, że wzór, o którego ochronę wystąpiono, nie odpowiada definicji zawartej w art. 3 ust. 1 lub jest sprzeczny z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami, przesyła do Biura Międzynarodowego powiadomienie o odmowie nie później niż sześć miesięcy od daty publikacji rejestracji międzynarodowej, wskazując w nim na podstawie art. 12 ust. 2 aktu genewskiego podstawy odmowy.

2. Jeśli właściciel rejestracji międzynarodowej musi być reprezentowany przed Urzędem na podstawie art. 77 ust. 2, powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, musi zawierać informację o obowiązku właściciela do wyznaczenia pełnomocnika zgodnie z art. 78 ust. 1.

3. Urząd wyznacza termin, w którym właściciel rejestracji międzynarodowej może zrezygnować z rejestracji międzynarodowej w odniesieniu do Unii, ograniczyć rejestrację międzynarodową do jednego lub niektórych wzorów przemysłowych w odniesieniu do Unii lub przedłożyć uwagi oraz, w stosownych przypadkach,

wyznacza pełnomocnika. Termin rozpoczyna swój bieg z dniem wydania przez Urząd tymczasowej odmowy udzielenia ochrony.

4. Jeśli właściciel nie wyznaczy pełnomocnika w wyznaczonym terminie, o którym mowa w ust. 3, Urząd odmawia ochrony rejestracji międzynarodowej.

5. Jeśli w wyznaczonym terminie właściciel przedłoży uwagi, które będą satysfakcjonujące dla Urzędu, Urząd wycofa odmowę i powiadomi Biuro Międzynarodowe zgodnie z art. 12 ust. 4 aktu genewskiego. Jeśli w wyznaczonym terminie właściciel nie przedłoży na podstawie art. 12 ust. 2 aktu genewskiego uwag, które satysfakcjonowałyby Urząd, Urząd potwierdza decyzję o odmowie ochrony rejestracji międzynarodowej. Od tej decyzji służy odwołanie zgodnie z art. 66–72 rozporządzenia (UE) 2017/1001 w związku z art. 55 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

6. Jeśli właściciel rezygnuje z rejestracji międzynarodowej lub ograniczy rejestrację międzynarodową w odniesieniu do Unii do jednego lub kilku wzorów przemysłowych, informuje o tym Biuro Międzynarodowe w drodze procedury wpisu zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt (iv) i (v) aktu genewskiego.”;

119) w tytule XIa dodaje się art. 106g w brzmieniu:

„Artykuł 106g

Odnowienie

Rejestrację międzynarodową odnawia się bezpośrednio w Biurze Międzynarodowym zgodnie z art. 17 aktu genewskiego.”;

120) w art. 107 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający zasady wykonywania niniejszego rozporządzenia. Rozporządzenie wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 109 ust. 2.”;

b) uchyla się ust. 2 i 3;

121) uchyla się art. 107;

122) uchyla się art. 108;

123) art. 109 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 109

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ds. przepisów wykonawczych ustanowiony na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1001. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”;

124) dodaje się art. 109a w brzmieniu:

„Artykuł 109a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 47b, 53a, 55a, 64a, 65a, 66a, 66d, 66f, 66i, 67c, 78a i 106a, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [UP: proszę wstawić datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 47b, 53a, 55a, 64a, 65a, 66a, 66d, 66f, 66i, 67c, 78a i 106a, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami, w tym z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 47b, 53a, 55a, 64a, 65a, 66a, 66d, 66f, 66i, 67c, 78a i 106a wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

125) uchyla się art. 110;

126) w art. 110a ust. 5 skreśla się zdanie drugie;

127) dodaje się art. 110b w brzmieniu:

„Artykuł 110b

Ocena

1. Do dnia [UP: proszę wstawić datę przypadającą pierwszego dnia po upływie 84 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., a następnie co pięć lat, Komisja dokonuje oceny wykonania niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja przekazuje sprawozdanie oceniające, wraz ze swoimi wnioskami opartymi na tym sprawozdaniu, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Zarządowi. Wyniki oceny są podawane do wiadomości publicznej.”;

128) art. 111 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgłoszenia wzorów UE do rejestracji mogą być dokonywane w Urzędzie od 1 kwietnia 2003 r.”;

129) dodaje się załącznik w brzmieniu określonym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Rozporządzenie (WE) nr 2246/2002 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do rozporządzenia (WE) nr 6/2002, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku II.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 ust. ... i art. 2 stosuje się od dnia [UP: proszę wstawić datę przypadającą pierwszego dnia po upływie trzech miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Art. 1 ust. 18, 19, 22, 24, 26 lit. b), 28 lit. b), 31, 34, 36, 37 lit. b), 38, 39, 40, 43, 47, 49, 51, 53, 56, 58, 60, 61, 65, 67, 69, 71, 73, 75 lit. c), 76, 80, 85, 93 lit. b), 106, 108 oraz 121 stosuje się od dnia [UP: proszę wstawić datę przypadającą pierwszego dnia miesiąca po upływie 18 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący